

EMANUEL

ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI • GODINA III. • BROJ 5

PRVI DAN ŠKOLE

DJEČJI OSMIJEH KAO LIJEK

MAKETA GRADA POŽEGE

TEMA BROJA: INFORMATIKA

UVODNIK

POŠTOVANI I DRAGI ČITATELJI!

EMANUEL JE S VAMA VEĆ TREĆU GODINU I AKO ČITATE OVO, ONDA VAM JE POZNATO DA JE IZAŠAO NJEGOV NOVI, 5. BROJ. NAŠI JOŠ UVIJEK MALI NOVINARI NASTAVILI SU PRATITI DOGAĐAJE U ŠKOLI I OKO NJE, TE AKTIVNOSTI I USPJEHE NAŠIH UČENIKA, UČITELJA KAO I RAZNE SUSRETE I DRUŽENJA. I OVAJ SMO PUT OBRADILI NEKE AKTUALNE TEME ZA KOJE SMO MISLILI DA ĆE VAM BITI ZANIMLJIVE. KAKO U OVOM ZIMSKOM PERIODU NIJE BILO NATJECANJA I SMOTRI, A I PRIRODA JE USNULA SVOJ ZIMSKI SAN, NEKE SMO TEME MORALI IZBACITI PA JE OVAJ BROJ NEŠTO KRAĆI OD PROŠLOGA, ALI OPET DOVOLJNO DUG DA NAM ULJEPŠA I SKRATI OVE DUGE ZIMSKE VEČERI. KAKO JEDNA SLIKA GOVORI VIŠE OD TISUĆU RIJEČI, I OVAJ SMO SE PUT POTRUDILI OPREMITI NAŠ ŠKOLSKI LIST S PREGRŠT FOTOGRAFIJA JER SU ONE UVIJEK LIJEPA USPOMENA. ŽELIMO SE PONOVRNO ZAHVALITI SVIMA KOJI NAM POMAŽU U STVARANJU EMANUELA, TE SE NADAMO I BUDUĆOJ, USPJEŠNOJ SURADNJI. I OPET VAS, DRAGI ČITATELJI, POZIVAMO DA NAS PO POTREBI KRITIZIRATE ILI POHVALITE, DA NAM ŠALJETE SVOJE PRILOGE, PRIJEDLOGE I KONSTRUKTIVNE SAVJETE JER DOBAR SAVJET ZLATA VRIJEDI.

UREDNIŠTVO

SADRŽAJ

- RAZGOVOR S POVODOM, **3**
- PRVI DAN ŠKOLE, **4**
- PREDAVANJE O ZDRAVSTVENOM ODGOJU, **7**
- DAN KRUHA, **8**
- DOČEK GENERALA, **10**
- SVETI NIKOLA, **11**
- BOŽIĆNA PRIREDBA, **13**
- NAŠE RIJEČI I SLIKE, **14**
- PRODUŽENI BORAVAK, **18**
- ISTRAŽILI SMO RAČUNALA, **20**
- ŽELIM BITI INFORMATIČAR, **22**
- MAKETA GRADA POŽEGE, **24**
- DJEČJI OSMIJEH KAO LIJEK, **25**
- DUHOVNI KUTAK, **26**
- RADIONICE, **28**
- SPORT, **29**
- ZABAVIMO SE, **30**
- MOJ LJUBIMAC, **31**
- STRIP, **32**

EMANUEL – ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

IZDAVAČ: Katolička osnovna škola u Požegi • Ulica pape Ivana Pavla II., br. 6, 34000 Požega
Tel. 034/312-060; Faks 034/312-059 • e-mail: kos@kospz.hr • www.os-katolicka-pz.skole.hr

ODGOVARA: Ivica Žuljević, ravnatelj • GLAVNA UREDNICA: Leonarda Zelenika, 3.b

UREDNIŠTVO: Marta Klarić, 4.b; Dora Marija Marić, 4.b; Luka Marjanović, 4.b; Lucija Morvaj, 4.b; Lea Parac, 4.a; Marta Rajić, 4.b; Leonarda Zelenika, 4.b • VODITELJ NOVINARSKJE DRUŽINE: Vjekoslav Marić, prof. • SURADNICI: Ljiljana Marić, novinarka; Draženka Rotim, pedagogica; Jasna Krstanović, vjeroučiteljica; Zrinka Čevapović, učiteljica; Martina Čerti, učiteljica; Lucija Lucić, učiteljica; Ivona Šimunović, učiteljica; Anita Rašić, učiteljica; Ivana Čuljak, učiteljica; Josipa Petriška, učiteljica; Barbara Šipura, učiteljica; Marina Dimovski, učiteljica; Ivana Stjepić, učiteljica; Ljuba Šolić, prof.; Marina Vidović, učiteljica; Marina Boić, učiteljica; Ivana Mance, učiteljica i Katina Rajkovača, prof.

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

JOZO BOZO, HRVATSKI MAĐIONIČAR SVJETSKOGA GLASA

DJECO, SLIJEDITE SVOJE SNOVE, BUDITE UPORNI I VJERUJTE U SEBE PA ĆETE OSTVARITI ONO ŠTO HOĆETE I ŽELITE!

Ove je školske godine našu školu posjetio poznati hrvatski mađioničar svjetskoga glasa – Jozo Bozo. On je u listopadu prošle godine u Dvorani sv. Terezije Avilske za naše učenike izveo svoju najnoviju predstavu koja je bila popraćena burnim pljeskom i ovacijama. U toj se predstavi Jozo Bozo poigrao putovanjem kroz vrijeme, ali je otišao toliko daleko da se je morao boriti protiv dinosaurusu i jedva izvukao živu glavu u čemu su mu pomogli naši mali, hrabri učenici. Nakon predstave iskoristili smo priliku te smo Jozi Bozi postavili nekoliko pitanja:

– Jozo Bozo je Vaše umjetničko ime, kako se zapravo zovete?

* Zovem se Josip Alajbeg, ali me svi oduvijek zovu Jozo, tako da me čak i doma zovu Jozo i svi me moji prijatelji zovu Jozo jer moj je nadimak oduvijek bio Jozo. A onda sam uzeo Bozo zato što se to rimuje i bio je jedan klaun Bozo jako poznat pa onda u čast njemu sam uzeo i ovo drugo ime Bozo.

– Gdje ste išli u osnovnu školu?

* U osnovnu školu išao sam u Zagrebu, u srednju sam školu isto uglavnom išao u Zagrebu, a drugi srednje sam završio u Kaliforniji. A fakultet i poslijediplomski sam završio isto u Zagrebu.

– Pamтите li školske dane kao sretne i možete li nam ispričati neki zanimljiv školski događaj?

* Ah... Pamtim ih sigurno kao sretne. Ono što moram, nažalost, reći je da kod nas u Hrvatskoj u školi ima puno više stresa, nego u Americi. Nisu tamo škole lagane, ali su puno manje stresne tako da ih pamtim kao sretne jer to je jedno krasno vrijeme jer je divno biti dijete. Što se tiče zanimljivih stvari, pamtim kad sam naučio prve trikove, uvijek mi je bilo zanimljivo drugima pokazivati te trikove i to me je baš veselilo.

MOJA UČITELJICA BILA JE NAJBOLJA

– Jeste li voljeli svoga učitelja/učiteljicu i zašto?

* Svoju učiteljicu razredne nastave sam neobično volio. Ona je bila vrlo važna osoba u mom životu i njoj je bila posvećena jedna predstava koja je bila o poštovanju, a bila je izvedena one godine kada je moja učiteljica Višnja Grozdek išla u mirovinu. Ona je bila najbolja učiteljica na svijetu, vaše su sigurno jako dobre, ali moja je ipak bila najbolja.

– Jeste li bili dobar učenik, s kojom ste ocjenom prolazili?

* Bio sam dosta dobar učenik. Prolazio sam uglavnom s pet. U petom i osmom sam prošao sa četiri, ali ja sam išao dosta tešku školu, klasičnu, u kojoj se učio latinski i grčki koji su mi bili jako teški, i onda su mi taj latinski i grčki rušili prosjek tako da sam prošao sa četiri. Ali kad sam ja išao u srednju školu, onda nisu bile toliko važne ocijene, nego je bio važan prijemni ispit, a kako sam ja bio dosta dobar iz matematike, išao sam po natjecanjima, bio sam prvi na školi itd., pa sam imao i neke bodove od tih natjecanja, a znao sam da ću za taj MIOC tzv. Matematičko informatičku srednju školu, dobro napisati prijemni tako da sam upao u vrhunsku školu. Danas se u MIOC ne može ući, ako nemaš sve petice i u sedmom i u osmom razredu, a u šestom možeš imati jednu četvorku. Tako da sam bio dobar. A na fakultetu sam bio jako dobar, bio sam demonstrator i imao sam jako visok prosjek.

ZAVRŠIO SAM POSTDIPLOMSKI NA EKONOMSKOM FAKULTETU

– Imate li još kakvo zanimanje tj. koju ste srednju školu završili (fakultet)

* Završio sam srednju matematičko informatičku školu, nakon toga sam završio fakultet zato što se roditelji uvijek brinu da djeca ne propadnu u životu pa su i moji htjeli da i ja imam još neko konkretno zvanje, a onda kako sam dugo bio demonstrator na fakultetu, a to vam je kao neki pomoćnik profesora, onda sam završio i jedan postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu.

– Koliko dugo se bavite ovim poslom?

* Jako dugo. Sad u studenom mjesecu slavim dvadeset godina profesionalnog rada. Prvu čaroliju sam izveo kad sam imao 4-5 godina, znači prije nekih 35 godina, a prvi javni nastup sam imao 1987. Znači prije 25 godina.

– Jeste li završili neku posebnu školu za mađioničara i koju?

* Za mađioničara, nažalost ne postoji nikakva formalna naobrazba. Uči se puno iz knjiga, ali mi kao i ostale struke imamo razne skupove, kongrese gdje učimo jedni od drugih, od nekih predavača i tako.

– Što za Vas znači biti mađioničar?

* Za mene biti mađioničar znači uveseljavati djecu po cijelom svijetu.

– Kada ste shvatili da želite biti mađioničar?

* Kad sam imao nekih 4-5 godina.

GOSTOVAO KOD AMERIČKOG PREDSJEDNIKA

– Nastupate li samo u Hrvatskoj?

* Ne. Nastupao sam na četiri kontinenta, bio sam dva puta u Bijeloj kući kod američkog predsjednika, nastupao sam puno puta u

Hollywoodu, sad sljedeći mjesec imam neke predstave u Rimu, pa opet u prvom mjesecu u Hollywoodu. Dosta nastupam vani.

– Koliko nastupa godišnje odradite?

*Oko pet stotina nastupa.

INSPIRACIJA JE SVUDA OKO NAS

– Otkud crpите inspiraciju za trikove?

* Inspiraciju za trikove crpim od svukud. Videna predstava inspirirana je filmovima. Priča o dinosaurima inspirirana je filmom Jurski park, cijeli vremenski stroj inspiriran je crtićem Prof. Baltazar. Uvijek je nešto. Nekad sanjam nešto pa mi dođe neka ideja, nekad pročitam neku knjigu pa m i dođe neka ideja.

– Koliko Vam dugo treba da uvježbate jedan trik?

* Teško je to reći. Neki se trikovi brže izvježbaju, a neki sporije. Međutim, da se predstava napravi od početne točke do kraja trebaju barem dvije godine

– Je li Vam se kad dogodilo da Vam trik nije uspio ili da su ga djeca prozrela?

* Dječja je mašta prekrasna. Djeca uvijek misle da nešto znaju, a u stvari ne znaju. Oni misle da znaju kako trik radim, a u stvari ne znaju, onda oni misle da su skužili, ali uglavnom nisu. Teško baš da će netko skužiti trik. Zna se dogoditi da nešto ne uspije iz ovog ili onog razloga što ne znači nužno da sam ja napravio neku pogrešku. Recimo hipotetski: baš me pitao moj pomoćnik je li se ikada dogodilo da je nestalo struje!?! Sad, ako ja trebam napraviti neki trik i ako nestane struje, taj je trik upropašten. Može se dogoditi da je trik upropašten, ali ja uglavnom pazim da to ne bude mojom greškom. Imam oko 10.000 predstava koje sam napravio u životu i otkad se profesionalno bavim ovim poslom, nije se dogodilo da nešto zeznem, ali to se uvijek može dogoditi.

– Što možete poručiti našim učenicima za kraj?

* Djeco, slijedite svoje snove, budite uporni i vjerujte u sebe pa ćete ostvariti ono hoćete i želite!

ZAPOČELA NOVA ŠKOLSKA GODINA

PO PRVI PUTA U ŠKOLSKIM KLUPAMA

PIŠE: MARTA KLARIĆ

Katolička osnovna škola u Požegi započela je 3. rujna 2012. godine svoju četvrtu godinu djelovanja. Sto dvadeset i četiri učenika vratila su se u svoje školske klupe, a njih još četrdeset i troje sjelo je po prvi put u njih. Učenicima drugih, trećih i četvrtih razreda nastava je započela u 8.00 sati, a primanje učenika i roditelja prvog razreda započelo je u 9.00 sati.

Tom prigodom priređen je mali program koji je započeo pjesmom *Moja škola* u izvedbi školskog zbora, a nakon pjesme, prvašiće i njihove roditelje pozdravio je ravnatelj Ivica Žuljević i zaželio im dobrodošlicu te zahvalio na ukazanom povjerenju. Nakon pozdravnog govora učenici Jurja Mautner, Dominik Marcelja

i Bruno Raguž izveli su igrokaz *Lav i miš* pod mentorskom palicom učiteljice Lucije Lucić.

Nakon igrokaza uslijedila je recitacija *Dobro došli*, prvašići koju su izveli učenici Monika Tomac, Ena Raguž, Edi Šimić i Dino Šimić. Po završetku programa ravnatelj je predstavio učiteljicu 1.a razreda Barbaru Šipura, učiteljicu 1.b razreda Ivanu Čuljak, te učiteljice iz produženog boravka Marinu Dimovski i Ivanu Stjepić.

Zatim su učiteljice prozvale svoje učenike i podijelile im bedževe (bubamare i leptiriće) te su bubamare tj. učenici 1.a razreda krenuli u svoje, a leptirići tj. učenici 1.b razreda u svoje učionice.

ZAJEDNIČKI RODITELJSKI SASTANAK

OVOJ JE ŠKOLI POLAZIŠTE ČOVJEK PO ISUSOVU MODELU

Na početku nove školske godine održan je, 5. rujna 2012. godine, sastanak za roditelje učenika svih razreda Katoličke osnovne škole u Požezi. Na roditeljskom sastanku su prisustvovali uz ravnatelja Ivicu Žuljevića i sve učiteljice te stručni suradnici. Na veliku radost svih nazočnih ovaj je skup svojim dolaskom blagoslovio i osnivač Škole, biskup dr. Antun Škvorčević s kojim je u pratnji bio tajnik vlč. Josip Homjak.

Roditeljski sastanak otvorio je molitvom i s nekoliko pozdravnih riječi ravnatelj Katoličke osnovne škole vlč. Ivica Žuljević, te riječ predao msgr. dr. Antunu Škvorčeviću. Biskup je izrazio roditeljima poštovanje i posvjedočio radost što su svoju djecu upisali u katoličku školu. Pojasnio je razloge zbog kojih se Požeška biskupija odlučila na otvaranje katoličkih škola i što je njihov cilj. Istaknuo je da im je cilj nastojanje oko odgoja cjelovitog čovjeka.

- Ovoj školi polazište je čovjek po Isusovu modelu, starom više od dvije tisuće godina, naglasio je biskup, a koji se nije nimalo istrošio. U njegovu temelju je shvaćanje čovjeka kao dragocjenog bića, slike Božje, središte njegova zanimanja i djelovanja, očitovanje na Isusu Kristu. To znači da je ovim školama, nastavo je biskup, važno stjecanje znanja, ali one idu dalje, računajući da je čovjek više od uma, biće srca, osoba, duh koji čezne za smislom. Jer ako se trudimo samo oko čovjeka koji će biti učen, a u svom duhovnom, moralnom biću neizgrađen i nemoćan, nesposoban pravilno upotrijebiti svoje znanje, neupućen u istinu i smisao o sebi samome, ne bismo dovoljno učinili za njega. To je posebno služenje Crkve čovjeku, izgrađivano i provjeravano tijekom dvije

tisuće godina u okviru evanđeoskog vrijednosnog sustava koji u hrvatskom narodu traje trinaest stoljeća, te je star koliko i narod – objasnio je biskup.

Rekao je roditeljima da su upisom djece u katoličku školu proširili svoju obitelj i dom te im je pojasnio kako škola može biti uspješna samo ako se ostvaruje suradnja između roditelja i učitelja. Protumačio je da kuću tvore zidovi a da se dom ostvaruje kad osobe jedna drugoj pristupaju u poštovanju, plemenitosti, dobroti i ljubavi, po onom što dijele jedna s drugom, i da to žele promicati katoličke škole. Dodao je da su po svim zakonima i pravima, Božjim i ljudskim roditelji ti koji trebaju odgajati svoju djecu, da u demokratskim sustavima imaju pravo izabrati kakav odgoj i obrazovanje žele za svoju djecu a da je država dužna poštivati njihov izbor i poduprijeti ga i materijalno, jer i oni kao porezni obveznici doprinose novčano za te potrebe. Rekao je roditeljima da im hrvatska država u tom smislu omogućuje da svoju djecu upišu u katoličku školu, koja nije ideološka nego vrijednosna ustanova. Na kraju biskup je zahvalio roditeljima na povjerenju koje su iskazali upisom svoje djece u katoličku školu i poželio dobru suradnju u nastojanju oko njihove cjelovite izgradnje i rasta.

Po završetku govora biskup je napustio sastanak, a riječ je preuzeo ravnatelj Žuljević i pojasnio roditeljima kućni red i pravila ponašanja. Objasnio je roditeljima korelaciju među Glazbenom školom i Katoličkom, te zamolio roditelje da djecu upućuju u školsku knjižnicu. Zamolio je roditelje za dobru suradnju s učiteljicama i stručnim suradnicima, nakon čega je i predstavio iste.

1. a razred

Razrednica:
BARBARA ŠIPURA

1. Toni Barišić
2. Anabela Berger
3. Ana Ciganović
4. Ivan Čerkušak
5. Luka Čolić
6. Veronika Čolić
7. Nika Gogić
8. Hana Gomerčić
9. Hana Kalužnik
10. Šimun Klarić
11. Karlo Makarević
12. Ena Martić
13. Matej Mihelec
14. Mía Pačarek
15. Luka Polić
16. Karlo Pipinić
17. Matej Rajčević
18. Emanuel Tolić
19. Nikolina Tolić
20. Korina Tomić
21. Terezija Tomić
22. Marija Vidaković

1. b razred

Razrednica:
IVANA ČULJAK

1. Valentin Berišić
2. Barbara Bušić
3. Nika Drežnjak
4. Marija Đurović
5. Mihaela Gelencir
6. Žarko Dominik Jakovljević
7. Fran Josipović
8. Laura Kosac
9. Lara Markanjević
10. Fran Matoković
11. Dino Milevoj
12. Nina Milevoj
13. Jure Miličević
14. Marta Morvaj
15. Roko Mršić
16. Luka Obučina
17. Dea Pečur
18. Petra Perić
19. Niko Radoš
20. Benedikt Romić
21. Dominik Vuković

ZAZIV DUHA SVETOGA

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

BISKUP POZVAO
NA ZAJEDNIŠTVO I LJUBAV

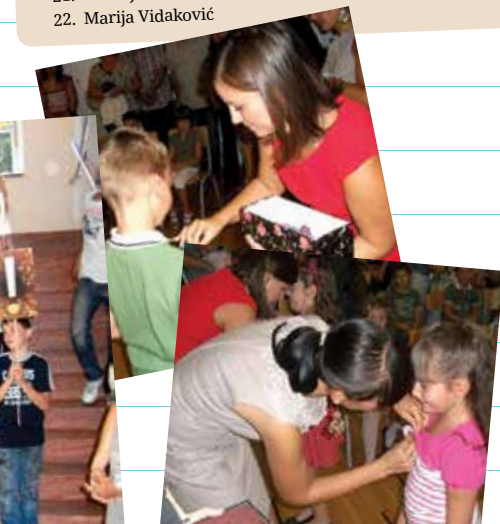
Biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je 10. rujna 2012. misno slavlje i zaziv Duha Svetoga prigodom početka nove školske godine, u požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske. Uz učenike Katoličke osnovne škole, na misi su sudjelovali i učenici svih gradskih škola, učitelji, vjeroučitelji te ostali djelatnici kao i pojedini roditelji. Uz biskupa su u koncelebraciji sudjelovali biskupov tajnik vlč. Josip Homjak i vlč.

Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požezi.

Prije početka misnog slavlja ravnatelj Katoličke osnovne škole vlč. Ivica Žuljević pozdravio je sve prisutne i pozvao da u miru i skrušenosti pridruže svoje molitve Bogu za još jednom uspješnom školskom godinom. Na početku euharistijskog slavlja msgr. dr. Antun Škvorčević također je pozdravio sve prisutne, a posebno prvašice.

U homiliji se biskup osvrnuo na zajedništvo i ljubav, zajedništvo i ljubav u Kristu. Pozvao je učenike da sve svoje zadaće, osim razumom, izvršavaju i srcem, te da ljubavljaju jedan prema drugome, kao i drugima koračaju kroz novu školsku godinu. Misa je završila zazivom Duha Svetoga i željama za što uspješnijom i plodnijom školskom godinom. Euharistijsko je slavlje uveličao školski zbor Katoličke osnovne škole pod vodstvom i glazbenom pratnjom maestra Alena Kopunovića Legetina.

UČENICI, OPREZ!

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

»POŠTUJTE NAŠE ZNAKOVE«

Akciju »Poštujte naše znakove!«, kojom se, kako je već svima zasigurno poznato, želi zaštititi najugroženiju skupinu sudionika u prometu – djecu, ali i odrasle, prvenstveno vozače raznih prometala, još jednom podsjetiti da uvijek paze na njih, provodi diljem zemlje Ministarstvo unutarnjih poslova još od 1995. godine, tijekom rujna, mjeseca u kojem počinje školska godina. Tako je i prvašice Katoličke osnovne škole u Požegi posjetio, 20. rujna, policijski službenik, gospodin Jure Rotim.

Na zanimljiv, djeci razumljiv i pristupačan način, gospodin Rotim objasnio je osnovna pravila ponašanja u prometu.

– Nekoliko je osnovnih razloga zbog kojih su djeca ugrožena kategorija sudionika u prometu: radi nižeg rasta teže su uočljivi ostalim sudionicima u prometu, često reagiraju nenadano, impulzivno zato jer su razigrani i nemaju u potpunosti razvijen osjećaj za procjenu opasnosti – istaknuo je gospodin Rotim i zamolio prvašice za mnogo opreza i odgovornosti na njihovom putu prema školi i nazad prema svojim domovima.

PIŠE: MARTA KLARIĆ

OBRTNIČKI SAJAM U POŽEGI

KUŠALISMO DOMAĆE KOLAČE I TOPLI KAKAO

U organizaciji Obrtničke komore Požeško-slavonske županije, Udruženja obrtnika Požega, Udruženja obrtnika Pakraca i Lipika i HGK Požega, održao se, od 21. do 23. rujna 2012. godine, XIII. obrtnički i poduzetnički sajam u Požegi. Na sajmu je sudjelovalo i izlagalo preko 150 izlagača.

Tako su prvog dana Sajma 21. rujna 2012. godine učenici 3. i 4. razreda Katoličke osnovne škole i posjetili isti. Na njemu su uz požeške obrtnike imali prigodu razgledati raznovrsne proizvode koje su izlagali obrtnici iz cijele Hrvatske. Međunarodni karakter dala su mu i dva inozemna izlagača. Obrtništvo je važan čimbenik hrvatskog gospodarstva i uvelike pridonosi zapošljavanju naših ljudi. Vidjeli smo proizvode od tekstila, drveta, metala, zlatarne, upoznali se sa raznim uslužnim zanimanjima, kušali smo med i razne pekarske proizvode.

– Najviše su nam se sviđjele radionice naših požeških vrtića koji su nas počastili kolačima i kakaom koji su sami pripremili. Puni lijepih dojmova vraćali smo se kućama. Tko zna možda će netko od nas postati obrtnik i nastaniti tradiciju starih požeških cehova – ističe učenica Marta.

U GRADSKOM KAZALIŠTU GLEDALI SMO PREDSTAVU »PRINC NOSONJA«

Učenici svih razreda Katoličke osnovne škole u Požegi posjetili su 4. listopada Gradsko kazalište Požega, gdje su imali priliku pogledati predstavu za djecu "Princ Nosonja", koja je nastala prema istoimenoj priči glasovitih tvoraca bajki, braće Grimm.

Ova čarobna scenska igra, uz mnoštvo živahnih dijaloga i veselih pjesama, isprepliće pouke o ljubavi, poštenju, pravdi, iskrenosti i čistom, otvorenom srcu, zbog kojih ćemo biti poštovani, kao i naučiti poštovati druge. U ovom kazališnom komadu koji je svojevrсна dječja verzija priče o ukroćenju goropadnici, igraju Sanda Krmpotić, čija je ujedno i adaptacija teksta, Dario Hak koji se također prihvatio i redateljske palice, te kompozitor glazbe Boris Benčić.

OBIJELJEŽILI SMO SVJETSKI DAN UČITELJA

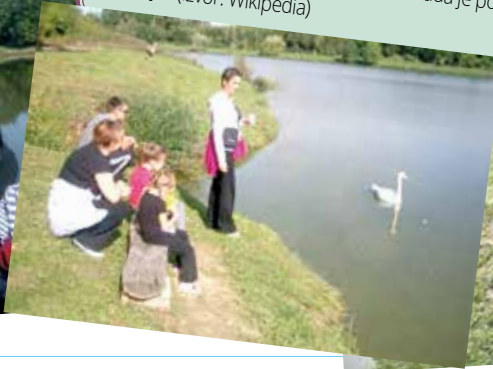
PIŠE: MARTA RAJIĆ

Prigodom Svjetskog dana učitelja, 5. listopada 2012., ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požezi vlč. Ivica Žuljević organizirao izlet za učiteljice i djelatnike škole na jezero "Sovinjak" nedaleko od Požege. Idiličan krajolik i vedro ozračje vladalo je među zaposlenicima škole, a za dobro raspoloženje pobrinule su se naše kuharice i domar pripremivši odličan roštilj. Nakon ručka ravnatelj je iskoristio priliku i zahvalio učiteljicama i drugim djelatnicima na predanom radu te im zaželio da i dalje budu uspješni u svome poslu. Druženje je nastavljeno u ugodnom razgovoru, razmjeni ideja i uživanju u prekrasnoj prirodi do poslijepodnevnih sati.

SVJETSKI DAN UČITELJA...

...obilježava se svake godine 5. listopada. Taj je dan prigoda da se pokaže da je rad učitelja i nastavnika prepoznat kao jedan od najvažnijih za ukupan razvoj društva te da se kao takav i cijeni. Cilj Svjetskog dana učitelja je mobilizirati podršku za nastavnike kako bi se osiguralo da će učitelji i dalje ispunjavati potrebe budućih generacija te podići obrazovanje na razinu društvene važnosti i izvući učitelje iz poluanonimnosti i dati im društvenu važnost koju zaslužuju. Prigoda je to i za isticanje važnosti rada svih učitelja i nastavnika i njihov utjecaj na razvoj društva u cjelini, te da se naglasi važnost te profesije, ali i samog obrazovanja čiji su oni nositelji, stoga se taj dan obilježava u više od 100 zemalja svijeta, pa tako i u Hrvatskoj. Proglasio ga je UNESCO godine 1994. u spomen na isti datum 1966. godine kada je potpisana Preporuka o statusu učitelja. (Izvor: Wikipedia)

SUSRET DJELATNIKA I RODITELJA UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE

»AKTUALNOST ZDRAVSTVENOG ODGOJA«

Odgojno-obrazovni centar Požeške biskupije organizirao predavanje za učiteljice, profesore, djelatnike i roditelje učenika kako bi se svi pobliže upoznali problematikom uvođenja zdravstvenog odgoja u škole, te kako bi zajednički izgradili stav i djelovali u tom pogledu na dobrobit naše djece. Predavanje je održano u utorak, 11. prosinca u 18.00h u Dvorani sv. Terezije Avilske, a predavač je bio prof. dr. Vladimir Dugalić iz Đakova.

Na početku je sve prisutne pozdravio ravnatelj Odgojno-obrazovnog centra i Katoličke osnovne škole vlč. Ivica Žuljević te je predstavio predavača. Uslijedila je molitva i adventska pjesma. U uvodu svoga predavanja profesor Dugalić objasnio je kako zdravstveni odgoj nije nepotreban te je ustvrdio kako su njegova prva tri modula koja govore o zdravlju, prehrani, ovisnosti i nasilju, sasvim korektna i potrebna. Problem nastaje kod četvrtog modula zdravstvenog odgoja koji se odnosi na spolni odgoj. Predavač ističe kako je program spolnog odgoja u potpunosti suprotnosti s kršćanskim poimanjem spolnosti. Ovakav sadržaj teži ka stvaranju tzv. otvorenog društva gdje nije bitan spol, nego rod.

-Otvoreno je društvo, društvo koje je oslobođeno od svake ideološke pripadnosti. Spolnim odgojem se tako nastoji dekristijanizirati društvo kako bi se izgubio kršćanski identitet, ali i naci-

onalni. Prestaje biti bitna hrvatska tradicija- napominje profesor Dugalić. Nadalje govori o štetnosti koju može načiniti spolni odgoj jer su po njemu homoseksualnost,

biseksualnost i transeksualnost sasvim normalne pojave, a pod odgovornom spolnošću se uopće ne spominje ljubav, već je svedena samo na onu fizičku sferu. Spolnim se odgojem sasvim marginalizira vrijednost obitelji kao i njezina uloga u odgajanju djeteta.

Na koncu profesor Dugalić zaključuje da se trebamo oduprijeti ovom nametnutom programu koji nije u duhu, ne samo kršćanstva, nego i demokracije, i koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, kao i Obiteljskom zakoniku. Nadalje je pozvao roditelje da udruže svoj glas protiv ovakvog oblika zdravstvenog odgoja te da povuku sve poteze, pa i one pravne, kako bi se spriječio ovakav oblik odgoja za dobrobit svoje djece.

OBILJEŽILI SMO DAN E KRUHA

KRUHOM, PECIVIMA I KOLAČIMA DARIVALI SMO I POTREBITE

Tradicionalna manifestacija pod nazivom Dani kruha – Dani zahvalnosti u našoj je školi održana 19. listopada. Neki su razredi sa svojim učiteljicama kroz cijeli protekli tjedan mijesili tijesto te pravili ukusan kruh i peciva, kiflice te druge kolače. Vrijedne ruke Mihaele Kosac, majke naše učenice Laure, pobrinule su se da se u svakom kutu škole vidi kako slavimo kruh i zahvaljujemo dragom Bogu na tom daru.

Središnja proslava održana je u sportskoj dvorani. Izveden je prigodan program kojeg su pripremili učenici prvih razreda zajedno sa svojim učiteljicama, vjeroučiteljicom, učiteljicama u produženom boravku i nastavnicom Ljubom Šolić koja vodi školski dječji zbor.

Na početku sve je pozdravio ravnatelj škole Ivica Žuljević i zahvalio svim mamama i bakama na uloženom trudu i ispečenom

kruhu, pecivima i kolačima. Učenici su kroz igrokaze, recitacije i pjesmice progovorili o važnosti kruha, njegovom nastanku i ulozi koju ima za ljudski život. Na kraju programa kojeg su vodili Dominik Macelja i Klara Bogadi, ravnatelj je zahvalio Bogu na darovima kojima nas dariva te je blagoslovio kruh i druge razne delicije koje su se našle na prepunim stolovima. Po završetku programa učenici i njihovi roditelji te djedovi i bake blagovali su te plodove rada.

Dio finih kolača i peciva odnijeli smo našim prijateljima u požeški Doma za starije i nemoćne. Osim kolačima darivali smo ih i pjesmom što je njih jako razveselilo te su naš posjet popratili pjeskom i velikim osmijehom.

Također smo dio kolača, kruha i peciva darivali potrebitima preko Caritasa Požeške biskupije tako da su svi mogli osjetiti da se je ovih dana u našoj školi slavio KRUH kao dar Božji.

POSJETILI SMO...

PEKARNICU »DAN – NOĆ«

Vjeroučiteljica Jasna Krstanović i učenici trećih razreda koji pohađaju produženi boravak prigodom Dana kruha zajedno su posjetili požešku pekarnicu "Dan – noć". Zaposlenici su ljubazno proveli učenike kroz pogon i pokazali im kako prave kruh, peciva i ostale pekarske proizvode. Učenici su dobili peciva, prštiće i slance, a vlasnik ih je pozvao da pekarnicu posjete i sljedeće godine.

! PEKARA, PEKARNA ILI PEKARNICA

Pekara, pekarna i pekarnica nisu sinonimi, tj. istoznačnice. Pekara jest tvornica kruha i pekarskih proizvoda, dok je pekarnica prodavaonica kruha i pekarskih proizvoda. Pekarna je pak žargonizam, kolokvijalni (razgovorni) naziv za pekarnicu.

MOLITVA POVODOM SVIH SVETIH I DUŠNOG DANA

Prigodom blagdana Svih Svetih i Dušnog dana u našem Odogjno-obrazovnom centru održana je molitva koju je predvodio ravnatelj naše škole Ivica Žuljević. Na molitvi su bili djelatnici te predstavnici učenika svih razreda naše škole te Katoličke klasične gimnazije.

Na početku molitve vlč. Žuljević objasnio je važnost Svih Svetih i Dušnog dana. Kazao je kako trebamo sudjelovati na svetim misama i molitvama koje će se odvijati sljedećih dana, te je napomenuo kako treba posjetiti posljednja počivališta naših vjernih mrtvih.

– Ovo su dani posvećeni ljudima koji su svojim životom i djelom slijedili Isusov nauk te su tako postigli svetost. Tih se dana prisjećamo poginulih branitelja, profesora koji su djelovali u ovoj zgradi i duhovno obogatili naše živote, a više nisu s nama, te svih naših najmilijih koji su nas napustili u ovozemaljskom životu. Prigoda je to da im zahvalimo na svim dobročinstvima kojima su obogatili naše živote i da molimo Boga da ih primi u svoje okrilje - istaknuo je vlč. Žuljević.

Na kraju molitve predstavnici svakog razreda upalili su lampione te ih uz pjesmu postavili ispred panoa izrađenog prigodom Godine vjere i blagdana Svih Svetih.

DUŠNI DAN

POSJET GROBLJU SV. ILIJE

Učenci 1. b razreda Katoličke osnovne škole u Požegi posjetili su prigodom blagdana Svih Svetih i Dušnog dana požeško groblje svetog Ilije. U posjet su ih povele vjeroučiteljica Jasna Krstanović i njezina hospitantica Ksenija Mikulčić, studentica teologije.

Vjeroučiteljica je djeci rekla nekoliko riječi o predstojećim blagdanima, zatim su se svi zajedno pomolili za poginule hrvatske branitelje i za sve preminule članove svojih obitelji. Upalili su svijeće podno Domovinskog križa te su se u tišini, skrušeno vratili u školu.

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

STOJI GRAD... VUKOVAR

PRIZNANJE GRADU HEROJU

PIŠE: LUCIJA MORVAJ

Dan sjećanja na vukovarsku žrtvu obilježava se svake godine 18. studenoga, a kako taj dan pada na nedjelju, učenci i djelatnici Katoličke osnovne škole odali su priznanje Gradu heroju 15. studenoga.

Ravnatelj vlč. Ivica Žuljević započeo je sjećanje na Vukovar i njegovu žrtvu molitvom, a zatim je istaknuo važnost Vukovara za cijelu Hrvatsku.

Profesorica glazbe Ljuba Šolić i školski dječji zbor izveli su interpretaciju pjesme Vukovar, nakon čega su učenci zapalili svijeće ispod imitacije vukovarskog vodotornja koji je u središnjem dijelu školskog hodnika načinila gospođa Mihaela Kosac.

Na koncu je Lea Parac izrecitirala pjesmicu o Vukovaru, koju je sama i napisala.

BOGATSTVO PISANE RIJEČI NA JEDNOM MJESTU

DJELATNICI KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE NA INTERLIBERU

Djelatnici Katoličke osnovne škole u Požezi pod vodstvom ravnatelja vlč. Ivica Žuljevića posjetili su 16. studenoga Zagreb i sajam knjige - Interliber. Na Interliber se krenulo u jutarnjim satima, a put je započeo molitvom za sretno putovanje, ali prvenstveno za pozitivnu presudu našim vitezovima. U Zagreb smo stigli sretni i zadovoljni oslobađajućom presudom te smo se radosna srca uputili kroz svijet knjiga.

Nakon ulaska u Zagrebački velesajam, svi su krenuli svojim putem tražeći knjige koje su potrebne za rad u školi, ali i za privatne svrhe. Nakon nekoliko sati svi su se okupili na mjestu dogovorenom za

čekanje autobusa, noseći pune ruke vrijednih knjiga koje su se mogle kupiti po vrlo prihvatljivim cijenama, te je moglo započeti pregledavanje kupljenog i razmjena iskustava i ideja za provođenje još kvalitetnije i maštovitije nastave u učionicama i izvan njih.

– Interliber je najveći sajam knjige u Hrvatskoj. Na ovom sajmu zaista se može naći sve, od igle do lokomotive što se tiče tiskane građe. Zaista je šteta ne otići na Interliber jer se po povoljnim cijenama mogu obogatiti police s knjigama bilo u vlastitim sobama ili u pojedinim knjižnicama – isti će knjižničar Vjekoslav Marić.

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

POSJET OSNOVNOJ ŠKOLI „VELIKA MLAKA“

Na poziv ravnateljice Osnovne škole „Velika Mlaka“ gospođe Đurđe Ivičar Felja, djelatnici Katoličke osnovne škole pod vodstvom ravnatelja Ivica Žuljevića, prigodom posjeta Interliberu, posjetili su i spomenutu školu.

Ravnateljica je naše učiteljice i djelatnike ukratko u centralnom djelu škole upozнала sa školom i mjestom Velika Mlaka te ih je počastila finim ručkom kojeg su u školskoj blagovaonici poslužile ljubazne kuharice. Prije ručka je uslijedila zajednička molitva i pjesma „Ovo je dan što ga stvori Bog“. Uz ručak su svi radosno razgovarali i dijelili iskustva, kako poslovna, tako i privatna.

Nakon bogatog ručka i okrjepa, domaćini su Požežane povelili u kratko razgledavanje mjesta, te su nam s posebnim ponosom pokazali i predstavili kapelu sv. Barbare. Kapela je zasigurno postojala već u 17. stoljeću jer postoje pisani izvori o tome, a načinjena je od hrasta lužnjaka po kojemu je Turopolje i poznato. Iznutra je cijela oslikana i to tehnikom tempera na drvetu, a posebno je krasi glavni oltar na kojemu je oslikan život sv. Barbare, a koji se u vrijeme korizme okrene tako da prikazuje Isusovu muku. Na koncu susreta ravnateljica Ivičar Felja poklonila je za školsku knjižnicu monografiju „Kapela sv. Barbare u Velikoj Mlaci“.

DRUGA STRANA INTERLIBERA DOČEKALI SMO NAŠE GENERALE

Put djelatnika požeške Katoličke osnovne škole na Interliber u Zagreb 16. studenog, imao je i svoju drugu stranu – lijepu, euforičnu, radosnu. Kako je već rečeno, put je započeo molitvom za naše generale koji su u to vrijeme čekali presudu. Nakon molitve svi smo slušali radio prijenos iz Haaga! ODBACUJE SE...odbacuje se...odbacuje se...OSLOBADAJU SE OD SVAKE OPTUŽBE I PROGLAŠAVAM IH NEVINIMA... "Naređujem da se gospodin GOTOVINA i gospodin MARKAČ imaju odmah pustiti na SLOBODU!!!!!!!!!!!!!!!!!" Nakon tih riječi u našem malom autobusu nastala je velika radost te je započelo veliko slavlje popraćeno molitvom i pjesmom.

Nakon obilaska Interlibera i posjeta OŠ "Velika Mlaka" na putu prema zagrebačkoj katedrali, zaustavila nas je policija. Nevjerojatne li sreće. Upravo je sa zagrebačkog Plesa prema glavnom Trgu prolazila kolona u kojoj su bili naši heroji. Svi smo istrčali uz cestu te smo radosno pozdravljali naše vitezove koji su nam mahanje uzvratili pozdrave.

Zatim smo krenuli autobusom za njima. Došli smo na Kaptol, a dio nas se spustio do Trga bana Jelačića gdje je oko 100 000 ljudi pozdravljalo naše oslobođene vitezove. Radost, sreća, veselje, euforija i nadasve domoljublje, sve nas je spajalo u jedno veliko i ponosno hrvatsko srce.

Nakon slavlja i veselja na Trgu, generali, a i velik dio puka, uputili su se u katedralu gdje smo svi zajedno na misnom slavlju koje je predvodio kardinal Bozanić, zahvalili dragom Bogu što su nam se naši heroji uz njegovu pomoć vratili kući. Nakon mise, ispred katedrale, euforija i veselje nisu jenjavali. Svi smo zajedno pozdravljali generale, slaveći njih i njihovu žrtvu koju su podarili svojoj domovini i svima nama koji u njoj živimo! (V. M.)

PRIREDBA SVETOM NIKOLI

POSJETIO NAS JE DRAGI SVETAC

Na blagdan sv. Nikole - 6. prosinca, učenici Katoličke osnovne škole u Požegi održali su kratak program u Dvorani sv. Terezije Avilske. Učenici su pjesmom, recitacijama, igrokazima i molitvom dozvali sv. Nikolu koji je došao među njih s punom vrećom darova koje je nakon kratke provjere znanja, podijelio svima te je krenuo dalje na put kako bi usreo i ostalu djecu svijeta.

Priredba je započela pjesmom Sveti Nikola koju je izveo školski dječji zbor pod ravnanjem profesorice glazbe Ljube Šolić. Nakon pjesme učenici 2.a razreda pod mentorstvom učiteljice Lucije Lucić izveli su igrokaz Sveti Nikola u šumi za koji je scenografiju naslikao naš domar Mladen Čuljak. Nakon igrokaza ponovo je nastupio školski zbor učenika Katoličke osnovne škole i izveo je pjesmu Darove nam, Niko, daj pod glazbenom pratnjom Paule Kosac. Po završetku pjesme nastupili su učenici 2. b razreda pod mentorstvom učiteljice Martine Čerti, te su izveli dvije recitacije i to Kad bi Nikola zakasnio i Sveti Nikola, znaš li čitati, a po koncu recitacija školski je zbor izveo Nikolinjsku pjesmu i pjesmu pozdrava svetom Nikoli.

Na kraju programa učenici 3.a i 3.b razreda izveli su igrokaz Nikola dolazi pod mentorstvom vjeroučiteljice Jasne Krstanović. U igrokaz se umiješao i sam sveti Nikola koji je nakon kraćeg razgovora s djecom, svim učenicima Katoličke osnovne škole u Požegi podijelio prigodne poklone.

SVETI NIKOLA POSJETIO DJECU S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU

PIŠE: MARTA RAJIĆ

RAZVESELILI SMO MALIŠANE IZ UDRUGE »MI«

Biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za oko stotinu roditelja i djece s poteškoćama u razvoju iz požeške Udruge „Mi“ prigodom blagdana svetoga Nikole, 6. prosinca u požeškoj katedrali. U pozdravu je istaknuo da blagdan sv. Nikola dan dobrote, te izrazio radost što su i djeca roditelja Udruge „Mi“ dionici dobrote po ovoj svetoj misi, programu podjele darova, a trajno po roditeljskoj žrtvi i ljubavi. Povjerio je njihove živote Isusu Kristu i njegovoj žrtvi ljubavi.

U propovjedi je biskup spomenuo kako nas Isus u evanđelju podsjeća na izazovnu činjenicu da je naš život gradnja poput neke kuće. Dodao je kako je pitanje na kojem temelju i od čega grade svoj život osobito važno za one čija je svakodnevica označena velikim poteškoćama. Rekao je da Isus razlikuje mudre i lude ljude te je pojasnio kako su ljudi oni koji grade na prolaznosti a mudri koji grade na njegovoj riječi. Kazao je da je to dobro razumio sveti Nikola i izgrađivao svoj život na Isusu Kristu, njegovoj ljubavi na križu. Nikola se krštenjem ukorijenio u Isusu Kristu a živeći po njegovoj riječi postao dobar i plemenit. On je dokaz kako Bog može čovjeka izgraditi da bude moćan duhom. Dobrota i ljubav nisu čovjekov proizvod, nego Božji dar, istaknuo je biskup. Potom

se obratio roditeljima i zahvalio im što su na spomendan sv. Nikole došli moliti snagu Božjega Duha kako bi svojoj djeci mogli svakodnevno pružati toplinu, plemenitost i ljubav, važniju od materijalnih dobara.

Na svršetku svete mise biskup je izrazio nazočnima želju da sv. Nikola u njihovim životima ne bude samo jedan dan u godini, nego svaki dan po ljubavi i pažnji kojom pristupaju jedni drugima, uvjeravajući roditelje djece s posebnim potrebama, da sve što pretoče u ljubav i žrtvu ostaje za vječnost. Nakon svete mise u Dvorani sv. Terezije Avilske nastavljen je program u čast sv. Nikole koji su izveli učenici i pjevački zbor Katoličke osnovne škole iz Požege predvođeni njihovim učiteljima i ravnateljem Ivicom Žuljevićem. Na početku se djeci s poteškoćama u razvoju obratio biskup Antun i rekao kako im i ovim programom na spomendan sv. Nikole želimo posvjedočiti da su voljena bića i da ih prije njihovih roditelja voli Bog onom ljubavlju koja je progovorila i u današnjem svecu.

Zahvalio je ravnatelju Biskupijskog Caritasa i volonterima koji su pripremili darove za djecu, ravnatelju Katoličke osnovne škole i učiteljima te djeci koja su izvodila program.

BOŽIČNA PRIREDBA U DVORANI SV. TEREZIJE AVILSKE

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

PJESMOM I IGROKAZOM DOČARA

U Dvorani sv. Terezije Avilske 21. prosinca održana je božićna priredba naše škole. Dvoranu su ispunili naši roditelji, bake i djedovi, braća i sestre, a posebno nas je obradovao dolazak našeg biskupa dr. Antuna Škvorčevića.

Na početku je programa sve prisutne pozdravila voditeljica programa, učenica četvrtog razreda Rafaela Jakobović, te je najavila igrokaz »Božić u slami«. Tekst za njega napisala je naša učiteljica Marina Dimovski koja

ga je i realizirala uz pomoć pojedinih učiteljica. Igrokaz prikazuje badnje i božićne narodne običaje u jednoj staroj hrvatskoj seoskoj obitelji. Glumili su učenici od prvog do četvrtog razreda naše škole. Na sceni su se tako

LI STARE BOŽIĆNE OBIČAJE

izmjenjivali položajnici, anđeli, prvi ljudi Adam i Eva, svećenik, ali uvijek je bila prisutna OBITELJ.

– Kroz igrokaz se željelo pokazati kako je Božić veliki obiteljski blagdan jer je i u samom njegovom središtu novorođeno dijete - naš Gospodin i njegovi roditelji – SVETA OBITELJ – objasnila je učiteljica Marina. Za glazbene se dijelove igrokaza maestralno pobrinuo naš školski zbor pod vodstvom nastavnice glazbe Ljube Šolić uz glazbenu pratnju đakona Marija Večerića.

Po svršetku igrokaza oni su otpjevali još nekoliko prigodnih božićnih pjesama zajedno sa glumcima nakon čega nam je svoju pastirsku riječ uputio otac biskup. On je čestitao i zahvalio djeci na prekrasnom programu. Zahvalio je voditeljici igrokaza Marini Dimovski i svim učiteljicama koje su joj pomogle, a tako i voditeljici zbora Ljubi Šolić na trudu kojeg su svi uložili da nam prirede tako lijep i veseli božićni program. Biskup je zahvalio i roditeljima učenika zbog njihovih

nastojanja da odgajaju djecu po kršćanskom nauku. Na kraju je zahvalio ravnatelju škole Ivici Žuljeviću za sve dobro koje čini za djecu i kršćansku zajednicu kroz rad u školi.

Na koncu programa na pozornici su se biskupu, zboru i glumcima priključile i sve učiteljice s upaljenim krijesnicama u ruci, te su svi zajedno zapjevali svečanu božićnu pjesmu Narodi nam se Kralj nebeski. Po završetku pjesme svi su sudionici programa radosno povikali – SRETAN BOŽIĆ!

Edita Sertić 2.a

Pjesma o tišini

Tiho tamburice,
I zađi mirna tišino,
Harfo ne sviraj,
Odlazi glasna pjesma, dolazi tišina.
Lea Parac, 4.a

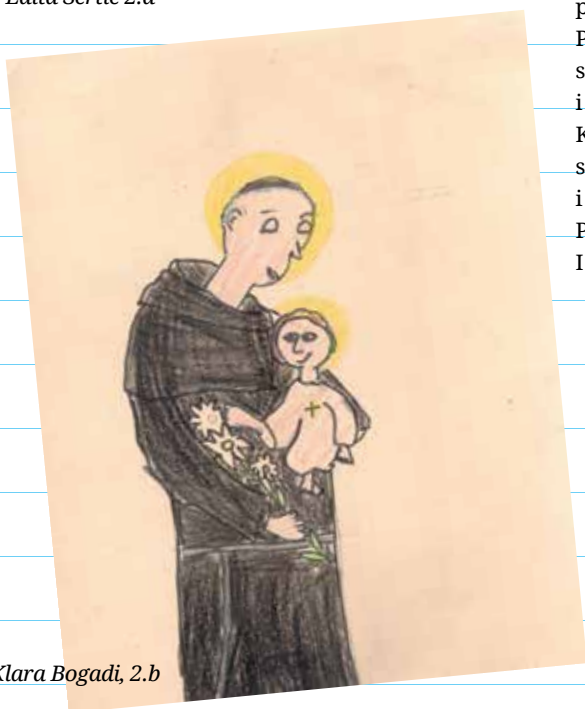

Ana Šain 2.b

Prijateljstvo

Kada se prijateljstvo slaže
dva prijatelja tajnu traže.
A kada se tajna nađe
prijateljstvo još je slađe.
Pravi prijatelj uvijek je tu,
sa mnom se smije
i ništa mi ne krije.
Kad sam sretna
sa mnom se veseli
i svoje stvari sa mnom dijeli.
Pravi prijatelj pruža mi sreću
I nikad ga zaboraviti neću.

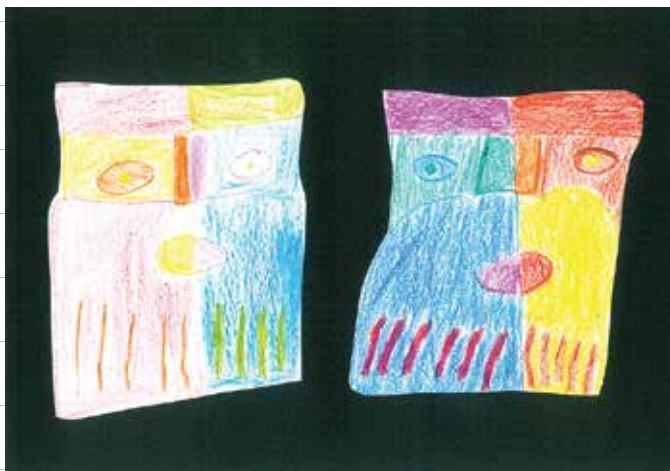
Tea Jamuljak, 3.b

Klara Bogadi, 2.b

Ana Romić, 3.a

Filip Zelenika 2.b

Moja prijateljica

Družim se s Martinom. Martina je desetogodišnja djevojčica. Ide sa mnom u četvrti razred. Martina je visoka. Kada hoda, pravi sitne korake. Kada god dođe u školu, ima uredno počešljanu kosu. Kad god vidim Martinu, uvijek je nasmiješena. U školu često nosi svijetle traperice. Svakoga dana ima uredne majice. Kad me vidi, uvijek mi nešto pomogne. Kada ju pogledam, vidi se da je u duši dobra i poštena.

Martina je pravi prijatelj s dobrim srcem.

Mateja Raljević, 4.a

Moja čudnovata zgoda

Zima je došla. Snijeg je zabijelio sve oko nas. Bilo je pravo vrijeme za odlazak na sanjkanje. Moji roditelji i ja krenuli smo u zimsku šetnju udahnuti svježeg zraka i uživati u snijegu. Povelili smo naravno i našeg ljubimca, psa Bucu. On obožava snijeg i zimu zato što je on sibirski pas. Oni su inače psi koji vuku saonice, a zato sam ih ja ponijela sa sobom kako bi me Buce malo provezao.

Sjela sam na saonice koje je tata privezao za Bucu i voenja je krenula. Vikala sam iz sveg glasa: „Brže Buce, brže! Hajde, pokreni se malo!” Željela sam da on juri, ali Buce me nije slušao. Bio je kao usporeni film. Svašta sam mu govorila: da je lijep, bezobrazan, neposlušan i zločest, ali on ništa. Sve dok u daljini Buce nije ugledao drugog psa. Pojurio je tada Buce, a ja sam vikala: „Ajme majko, ja letim!” U toj jurnjavi čula sam mamu kako viče: „Stani Buce, stani!” I stao je, a ja, ja sam letjela. Buce je toliko brzo trčao i kada se zaustavio ja sam odletjela sa saonica i pala sam ravno u duboki snijeg. Tata i mama su dotrčali i svi su se smijali. Buce, zamislite vi, nije me ni pogledao jer je samo gledao svoju prijateljicu. Bila sam jako ljuta na njega. Tada mi je tata rekao: „Zar nisi htjela da Buce juri?” Sjedila sam tako ljuta u snijegu, a onda se moj Buce zatrčao i srušio me ponovno u snijeg. Skakutao je oko mene, a ja sam ga uhvatila za šape i srušila. Svi su se oko nas smijali. Zatim sam ja napravila grudicu i pogodila mamu, mama je pogodila tatu i krenulo je veliko grudanje.

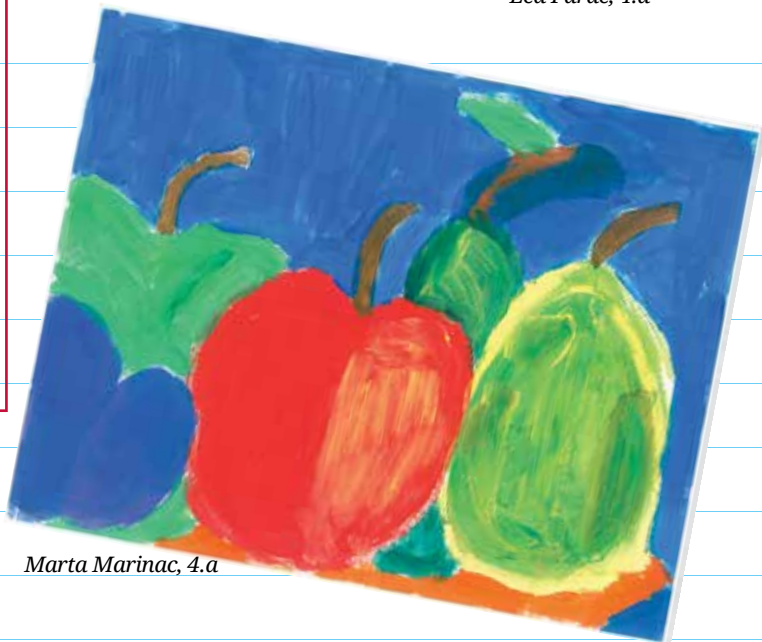
Moj Buce i njegova prijateljica radosno su i veselo uživali s nama u zimskim radostima.

Nora Šarić, 3.b

VUKOVAR

Ima jedan grad
nama svima drag,
Ima jedan grad slavonski -
Vukovar.
Grad patnje, grad razaranja,
grad ponosa,
simbol napaćene moje domovine.
Molim te Bože za grad heroja,
za njegove branitelje, invalide, za njihove očeve i majke,
djecu čiji plač i danas odjekuje.
Ondesi Bože sve tuge, sve nevolje
i neka gradom prevlada Tvoja ljubav.
Zapalimo svijeće u sjećanje na voljeni grad
i neka plamen svijeće nikad ne utiše,
a naše molitve neka se usliši.
**NEKA SE NIKADA NE ZABORAVI VUKOVAR
I NIKADA VIŠE ZLO NE PONOVI SE.**

Lea Parac, 4.a

Marta Marinac, 4.a

Toni Barišić, 1.a

Kraj na dar

Moj kraj je zelen i brežuljkast,
Nađe se tu i pokoji hrast.
U njemu ujutro ptice pjevaju,
A navečer cvrčci zijevaju.
Izgleda sjajno kao zvijezda padalica,
on pun je žitarica.
Kod nas smijeh je velika sreća,
Ulice su pune cvijeća.
Naš kraj ima puno boja, mirisa, okusa
I kompliciranih pokusa.
Svašta još ima u mom kraju,
Svi to već i znaju,
A sada moram poč,
Čeka me još jedna slavonska noć.

Luka Mršić, 4.a

VUKOVAR

Godine 1991. jednoga dana
Na Vukovar je pala prva granata.
Tada su Vukovar nevolje snašle,
Potamnilo nebo, bombe došle strašne.
Vojnici mladi pa čak i stari
Za Vukovar život su dali.
Vodotoranj, velebni, taj je rat pretrpio
I nakon njega nad gradom je bdio.
Priča još i danas mnoge priče on,
Kako je Grad heroj preživio progon.
Vukovar, heroj, preživio je rat
Za njega je svatko život spreman dat!

Leonarda Zelenika, 4. b

Luka Obučina, 1.b

Prijateljstvo

Prijateljstvo je nešto lijepo,
ako imaš prijatelja nije stresno.
Kad prijatelja imaš ti,
usamljen nikad nećeš biti!
Prijatelj je uvijek tu
i u dobru i u zlu.
Ako imaš dobrog druga,
u vašim srcima nikad neće
biti tuga!

Nika i Iva Miličević, 3.a

Matko Rončević, 2.b

Mirta Puss, 3.b

Petar Pan i ja

Pričala sam sa prijateljima u parku. Prijatelji su otišli u školu, a ja sam ostala sama. Odjednom sam počela letjeti. Nisam znala što se događa, zatim sam ugledala malog dječaka obučenog u listove.

Pitala sam ga kako se zove. Rekao mi je da se zove Petar Pan. Zajedno smo letjeli. Odjednom sam osjetila da mi nešto sjedi na glavi. To je bila Zvončica, Petrova vila. Petar je svaki dan pospe s vilinskim prahom kako bi mogla letjeti. Kada smo došli do mosta iznad Orpljave Petar je predložio da letimo nad Orpljavom. Letjeli smo i letjeli, kad najednom začuo se vrisak. To je bila Zvončica. Ponestalo joj je vilinskog praha i pala je u

vodu. Otišla je na dno rijeke. Petar je odletio za njom, a ja za njim. Zvončica je srećom isplivala na travu, uzela prah iz torbice i počela nas tražiti. Mi smo izašli iz vode i ugledali Zvončicu. Zvali smo je, ali nas nije čula. Za njom smo išli skroz do Slavonskog Broda. Tamo smo je konačno sustigli. Petar je rekao da se moraju vratiti. Dao mi je vrećicu vilinskog praha za slučaj da mi ponestane. Nije mi trebao. Sačuvala sam si vrećicu za uspomenu.

Uskoro je došao Božić. Ispod bora sam našla bajku „Petar Pan“. Otvorila sam knjigu, a Petar mi je samo namignuo.

Rahela Grbeš, 4.a

Lucija Rajić, 2.b

ŠTO SE SVE U SIJEČNJU ZBIVA?

Šiječanj je zimski mjesec. Vrlo često pada snijeg. Cijela priroda odjene bijelu odjeću.

Životinjama ponestaje hrane. Lovci pomažu životinjama tako da im donesu hrane. Sjenice i vrapci dolaze bliže ljudima i mole za mrvice kruha. Medvjedi, vjeverice, ježevi, jazavci i neke druge životinje spavaju zimski san. Lisica se noću prikrada do kokošinca, a vuk vrebata stada ovaca. Drveće je golo, biljke spavaju ispod snijega.

Ulicama grada prolaze ralice i čiste snijeg s ceste. Ljudi ispred svojih domova čiste snijeg na pločnicima i bacaju sol i pijesak. Ja volim šiječanj jer idemo na skijanje. Skijanje je moj najdraži zimski šport.

Tena Korov, 3.a

ŠKOLA NA MJESECU

Jednom davno na Mjesecu obasjanom zvijezdama živjeli su čudni ljudi, čudne naravi. Kao i na svakome planetu tamo su bile škole prave mučilice. Na sredini trga bila je škola za matematiku, lijevo za hrvatski, a desno za prirodu. Dolje na uglu stajala je škola za glazbeni.

Matematika je jako teška. Učitelj Kvesić nam muči mozak. Jadan mozak umori se kao da je satima vježbao u fitness-studiju. Lagana je matematika samo s jednoznamenkastim brojevima npr. $2+2=4$, ali $1000 \times 2400 = \text{XXXX}$ je vrlo teško.

Hrvatski je lagan, ali je teško čitati lektiru preko pedeset stranica. Uh, prava muka, ne da nam na miru spavati preko noći. Tu je još gramatika, pravopis i sve što se odnosi na Č, Ć, Đ, DŽ, -ije i -je. Nastavnica iz hrvatskog nosi naočale i stalno si knjigu pribija uz nos.

Priroda je teška. Uvijek moramo puno učiti. Također, idemo brzo s gradivom. Trebamo sve stići naučiti o biljkama i životinjama na Zemlji. Učiteljica Ivana nam stalno donosi fosile biljaka.

Na glazbenom smo stalno ptice pjevice. Nastavnica Martina započinje svaki sat pjevajući lijepe pjesme.

No, čime se ljudi u gradu bave. U blizini parka nalazi se tvornica čokolade. Pokraj je postolarnica majstora Mrkve koji svakodnevno popravlja obuću. Preko puta ulice nalazi se trgovački centar u kojem rade blagajnice i trgovci, a na kraju trga je tvornica vegete. U tvornicama rade inženjeri, tehničari i majstori.

To je sve što ja znam o planetu Mjesecu, a ostali su podaci stroga tajna svemira.

Edi Šimić 2.b

Niko Radoš i Marija Đurović, 1.b

Marija Vidaković, 1.a

DRUŽENJE U PRODUŽENOM BORAVKU

PREDBOŽIĆNA RADIONICA IZR

U PRIPREMI ZA DOLAZAK BOŽIĆA, NAJRADOSNIJEG KRŠĆANSKOG BLAGDANA, UČITELJI, UČENICI I RODITELJI KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI ORGANIZIRALI SU U PETAK, 14. PROSINCA ZAJEDNIČKU RADIONICU. NA NJOJ SU IZRAĐIVALI BOŽIĆNE ČESTITKE TE DRUGE BOŽIĆNE UKRASE KAKO BI NJIHOVOM PRODAJOM POMOGLI NAJPOTREBITIJIMA U SVOJEM OKRUŽENJU.

Prije svega željeli smo stvoriti ugodaj obiteljskog božićnog ozračja u kojem će zajedništvo imati glavnu ulogu – objasnila je učiteljica Marina Dimovski.

Zajedničkom radionicom bila su oduševljena djeca, ali i roditelji. Damir Raljević, otac prvšačića Mateja, kaže da je došao na nagovor sina.

– Nemam nikakvih umjetničkih sklonosti, ali napravili smo četiri čestitke, a nosimo još i kući da radimo. Najvažnije je njegovanje zajedništva i to što smo nešto lijepo napravili, a nadam se da će biti i korisno – kazao je Raljević.

Učenica drugog razreda Edita Sertić bila je radosna što je na radionicu došla i njezina mama Silvija, a htjela bi da takvih radionica bude i češće.

– Jako mi se ovo sviđa, bila sam i prošle godine u školi na sličnoj radionici – kazala je mama Silvija.

Mama Jasna Vargaš Mautner dodaje da su radionice prigoda da se bolje međusobno upoznaju i sami roditelji.

– Na ovaj način djeci pokazujemo da treba biti kreativan, da se treba družiti i pomoći onima koji su u nekoj nevolji ili potrebi – rekla je mama Jasna.

Vjeroučiteljica Jasna Krstanović kazala je da je najvažnije da su se u radionice uključili roditelji, ali i poneka baka i susjeda te na taj način unijeli sebe u jedno zajedništvo između učenika, učitelja i roditelja što Katolička osnovna škola nastoji od svoga početka njegovati.

– Lijepo je što se na ovakav način događa jedan susret različitih generacija koji sve potiče na još veću kreativnost i zbližavanje. Mislim da nas je ovo sve dodatno obogatilo – poručila je vjeroučiteljica Jasna.

RADE ČESTITKI

– Smisao kreativnih i prigodnih radionica, kao što je božićna, ima cilj razvijati kod djece, a jednako tako i roditelja, zajedništvo i osjetljivost za bližnje u potrebi. Nalazimo se u Godini vjere i Tjednu siromašnih u Požeškoj biskupiji, na koji nas je potaknuo biskup Antun, pa nam je želja da se i učenici uključe u pomaganje ljudima u nevolji, osobito siromaštvu – rekao je ravnatelj Ivica Žuljević. (LJ.M.)

... UPOTREBU RAČUNALA

DANAS SU RAČUNALA POSTALA DIO UOBIČAJENOG LJUDSKOG OKRUŽENJA TAKO DA JE TEŠKO I ZAMISLITI ŽIVOT BEZ NJIH

Jedno je istraživanje iz 2008. godine pokazalo da je u Hrvatskoj 53% kućanstava imalo osobno računalo, a 45% je imalo pristup internetu. S obzirom na sve veću ulogu računala i Interneta u svakodnevnom životu, na njihovu sve veću ulogu u zabavi, obrazovanju i pristupu važnim informacijama, prirodno je zapitati se kako i kada početi djeci približavati korištenje računala – iznosi podatke prof. Vjekoslav Marić te navodi da neka istraživanja pokazuju da računalo nije primjereno djeci mlađoj od tri godine. Do te dobi dječja percepcija te motoričke i kognitivne vještine nisu razvijene na razini dovoljnoj za korisno i produktivno korištenje računala. Djecu stariju od tri godine možete polako početi uvoditi u svijet računala. Iako ne postoji slaganje među stručnjacima i roditeljima koliko je vremena provedenog pred računalom dovoljno za djecu, sigurno je da je za djecu u dobi od 6 do 7 godina dovoljno sat do sat i pol kvalitetnog rada na računalu. Što su djeca manja poželjno vrijeme provedeno pred računalom se smanjuje.

INFORMACIJSKA PISMENOST DANAS NEOPHODNA

– Mnogi se roditelji pitaju zašto bi dijete uopće koristilo računalo. I dosita, veliki broj mogućnosti za učenje koje ono nudi može se zamijeniti i drugim oblicima učenja. Međutim, kao što dijete od ma-

lena pripremamo na čitanje, pisanje i mnoge druge važne vještine, trebali bismo ih uvoditi u svijet računala kako bi lakše usvojili računalnu pismenost. Taj oblik pismenosti je u današnje vrijeme neophodan za obavljanje posla na većini radnih mjesta, za ostvarivanje bogatije poslovne i privatne komunikacije, te samostalnog dolazaka do bitnih informacija – ističe prof. Dalibor Starčević.

ŠTO KAŽU UČENICI...

Petra Kordić, 4.b

– Najčešće igram igrice, gledam i slušam pjesme i filmove i čujem se s tatom – ističe Petra koja ne koristi često računalo, ali ga jako voli. Ipak, kaže da bi mogla bez nje – samo da joj je tata kod kuće. Ovakvo se računalom služi i kao sredstvom komunikacije s tatom koji je kao hrvatski vojnik u mirovnoj akciji u dalekom Afganistanu.

Nikola Ognjenčić, 4.b

– Računalo koristim svaki dan po dva sata jer mi je liječnik rekao da nije dobro više – navodi Nikola. On najčešće na računalu igra i instalira igrice i to na engleskom jeziku pa tako, kako sam kaže, uči i strani jezik kroz igru.

Ana Romić, 3.a

Ana se računalom koristi svakodnevno, a pretežno u svrhu učenja. – Na računalu pišem, pravim prezentacije, ali kad se umorim od učenja, igram i igrice koje su mi jako drage. Internet ne koristim često jer još nemam facebook profil – objašnjava nam Ana.

Matej Mišić, 4.a

Matej ističe kako provodi dnevno bar dva sata na računalu. – Volim doći u školsku knjižnicu i tamo igrati igrice na računalu dok čekam tatu. Najviše volim društvene igrice, a najviše igram igricu Battlefield 2. Osim igrica, na računalu znam i pomoći tati u nekim stvarima koje ne može pronaći i ako se ne može snaći na internetu – kaže Matej.

RIJEČ STRUČNJAKA

Dalibor Starčević, prof. informatike

Razgovorom do sigurnosti i povjerenja

Korištenje računala može biti zajednička obiteljska aktivnost. Time sprječavate da to postane samostalna aktivnost i način na koji se vaše dijete povlači od svijeta. Osim toga, proširujući pristup sadržajima do kojih vaše dijete može doći jer s pomoću vaše interpretacije možete istraživati i njemu inače nerazumljive tekstove ili teme. Računalo vam na taj način pruža još jedan kreativan i edukativan način za provođenje zajedničkog vremena.

Neke roditelje muči pitanje lako dostupnih sadržaja na internetu koji nisu primjereni djeci. Iz tog razloga je dobro računalo držati u nekoj zajedničkoj prostoriji – time možete kontrolirati što dijete radi na računalu i provoditi vrijeme zajedno. Osim toga pričajte s djecom o sadržaju na koji su naišli pretražujući internet – tako razvijate osjećaj povjerenja kod djeteta, upoznajte vlastito dijete i možete mu odmah objasniti neke stvari na koje je možda slučajno naišlo, a zastrašujuće su ili zbunjujuće. Također možete koristiti različite filtere koji su ugrađeni u sve programe za pretraživanje interneta.

ANKETA

EVO ŠTO JE POKAZALA ANKETA O RAČUNALIMA I NJIHOVOM KORIŠTENJU

SVI IMAJU RAČUNALO

Istražujući korištenje računala, odlučili smo provesti kratku anketu. Kao reprezentativni primjerak, odabrali smo učenike četvrtih razreda naše škole jer su oni ipak najstariji ovdje i vjerovali smo da imaju najviše iskustva sa svijetom računala i interneta. Anketirano je njih 38, a gotovo je nevjerovatan podatak da svi imaju računalo.

DOSTA UČENIKA BEZ NADZORA

Sljedeće pitanje bilo je indirektno usmjereno na to koliko su roditelji upućeni u to što im djeca rade za računalom, a što je usko povezano na smještajem računala unutar kuće tj. stana učenika. Tako su na pitanje gdje je smješteno računalo, bili ponuđeni odgovori: u mojoj sobi, u dnevnom boravku, u sobi roditelja, u bratovoj/sestrinoj sobi. Od 38 učenika računalo u svojoj sobi ima čak njih 17 što je poprilično loše zbog slabe mogućnosti kontrole od strane roditelja i starijih. Ipak ohrabljuje podatak što je računalo većine učenika smješteno u nekoj zajedničkoj prostoriji u kojoj imaju kakav-takav nadzor. Tako je od četrnaest učenika računalo smješteno u dnevnom boravku, u sobi roditelja nema nitko računalo, a sedam se učenika služi računalom smještenim u bratovoj ili sestričnoj sobi.

DOSTA SE I UČI NA RAČUNALIMA

Na pitanje u koju se svrhu najčešće koristi računalo, bili su ponuđeni sljedeći odgovori: za igranje igara, za zabavu, za učenje, za slušanje glazbe. Zanimljiv i nimalo začuđujući je podatak da učenici računalo većinom koriste za igranje i zabavu. Tako devet učenika koristi računalo za igranje igara, čak njih šesnaest ga koristi za zabavu, a samo jedna osoba ga koristi za slušanje glazbe. Ohrabljujući je podatak, koji ipak ruši i neka stereotipna razmišljanja o računalima i djeci, da čak dvanaest učenika računalo koristi isključivo za učenje.

INTERNET

Internet je postao neizbježno pitanje kada se radi neko ozbiljno istraživanje o upotrebi računala. Tako su sljedeća dva pitanja vezana upravo uz internet. Na pitanje služe li se internetom, trideset i sedam učenika je odgovorilo potvrdno, a samo ga jedan učenik ne koristi. Ipak kada je riječ o učestalosti služenja internetom, dolazimo do podatka da ga samo trinaest učenika koristi svakodnevno, rijetko internet koristi njih petnaest, a samo kada je potrebno nešto za školu, internetom se služi devetero učenika.

IPAK UMJERENI

Iz zaključnog pitanja u anketi o računalima saznali smo koliko dnevno vremena učenici provode za računalom. Rezultati su sljedeći: oko jednog sata za računalom provede deset učenika, oko dva sata njih petoro, a tri sata i više četvero učenika. Petnaest minuta za računalom sjedi sedmero učenika, a oko pola sata njih dvanaest. Iz ovoga zaključujemo da su naši učenici ipak umjereni u sjedenju za računalom, iako smo i ovaj put naišli na ekstremne slučajeve. Važno je napomenuti da liječnici ne preporučuju korištenje računala više od dva sata dnevno jer se tako narušava zdravlje očiju i kralježnice u djeteta.

...INFORMATIČAR

Posao informatičara je zanimljiv, uzbudljiv i nije monoton jer se svaki dan pojavljuju neke nove tehnologije i računalni programi pa informatičar mora cijeli svoj radni vijek učiti.

Mnogi žele postati informatičari

Učenici katoličke osnovne škole imali su priliku pohadati nastavu informatike već od prvoga razreda. Mnogi od njih su zavoljeli računala u toj mjeri da bi jednoga dana voljeli postati informatičari.

– Volim puno biti za računalom, posebno igrati igrice i ići na facebook. Pod informatikom izrađujemo na računalu razne oblike, a za Božić smo tako izrađivali čestitke. Jako mi se sviđa rad za računalom pa bih i sama voljela jednoga dana biti informatičarka – kaže učenica trećeg razreda Tea Jamuljak.

Osim Tee, informatičarka bi voljela postati i Tena Korov, ali samo zato jer misli da bi tako mogla više igrati igrice na računalu.

Iako sad želi postati kemičar, prije je i Fran Matić želio postati informatičar. – Zadao bih djeci da pišu na računalima, a ja bih se igrao i istraživao.

– Voljela bih biti informatičarka jer mi je zanimljivo raditi na računalima. Tako bih naučila neke stvari koje još ne znam, poput programiranja. Ali ipak na računalu se najviše volim igrati i slušati glazbu – ističe Lea Parac, učenica četvrtog razreda.

Kako bismo doznali koju je školu potrebno završiti da bi postali informatičari i koje sve poslove možemo onda raditi, razgovarali smo s našim učiteljem informatike, prof. Daliborom Starčevićem.

– Prije mnogo, mnogo godina kad sam bio učenik petog razreda osnovne škole prvi put sam imao priliku vidjeti računalo i raditi na njemu. To se računalo zvalo *Orao*, a na slici možete vidjeti ako je izgledalo. Naš učitelj tehničke kulture organizirao je izbornu nastavu informatike jer je vidio da smo očarani računalom. Tako smo mi od petog razreda krenuli na nastavu informatike. Bilo je to davne 1985. ili 1986. godine. Često smo za vrijeme velikog odmora dolazili u kabinet učitelja tehničke kulture i igrali igrice. Nakon završene osnovne škole upisao sam prirodoslovno-matematičku gimnaziju. U gimnaziji smo osim matematike imali i puno nastave informatike pa smo naučili puno o računalima i programiranju. To me je još više privuklo računalima pa sam upisao Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu. Tako sam ja postao informatičar – ispričao nam je prof. Dalibor.

Zaključak našeg informatičara

Što se tiče igranja igrica na računalu, jednako ih vole i odrasli kao i djeca. Igranje ima svojih dobrih strana jer se razvija logičko razmišljanje i vještine rukovanja mišem i tipkovnicom, ali u tome treba biti umjeren. Igranje igrica na računalu ne može zamijeniti druženje s prijateljima i igranje na otvorenom. Stoga se uvijek nakon igranja na računalu malo prošetajte i razgibajte, a kad je lijepo vrijeme izađite van i što više se igrajte i družite sa svojim vršnjacima na svježem zraku.

ŠTO JE TO INFORMATIKA?

Informatika (Information Science) je znanstvena disciplina koja se bavi proučavanjem, razvojem i uporabom postupaka i sredstava za automatsku obradu podataka. Dakle, informatika se ne bavi samo računalima kako to većina ljudi misli.

TKO JE INFORMATIČAR?

Informatičar je stručnjak za informatiku i informatičku tehnologiju, a danas sve više i komunikacijsku tehnologiju pa se informatičar naziva još i ICT (information and communication technology) stručnjak. Informatičari rade različite poslove kao što su: sistem administrator, administrator baze podataka, učitelj ili profesor informatike, projektant informacijskih sustava, programer...

PIŠE: MARTA RAJIĆ

...SOVSKO JEZERO

POŽEŠKO-SLAVONSKA ŽUPANIJA DOBILA NAJMLAĐE ČUVARE PRIRODE

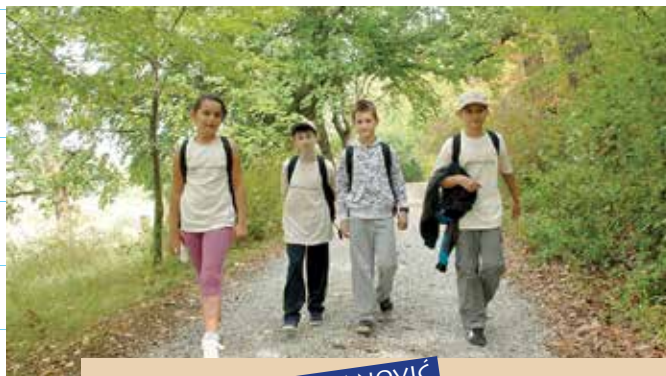
Učenici Katoličke osnovne škole Luka Marjanović, Rahela Grbeš, Matej Mišić i Fran Pojer te još 20 učenika iz šest škola s područja županije, nakon četiri mjesec obuke, promovirani su u mlade rendžere na Sovskom jezeru, a svaki mali rendžer dobio je kapu šiltericu, majicu i ruksak s oznakama čuvara prirode te radnu bilježnicu dok su škole dobile po jedan dalekozor, povećalo i kompas.

– Bilo je poučno i zabavno. Dosta smo naučili o biljkama, pticama što me jako zanimalo, vodozemcima i šumi. Kako prepoznati vrstu drveća po lišću, kako se snalaziti i orijentirati u prirodi te kako je čuvati. Bilo mi je zanimljivo čuti da su tu živjeli ljudi iz kamenog doba – kazao je desetogodišnji Luka Marjanović, učenik četvrtog razreda Katoličke osnovne škole i najmlađi čuvar prirode u Požeško – slavonskoj županiji.

Mr. Juraj Zelić koji je zajedno s prof. Mirkom Tomaševićem i nadzornikom Predragom Livakom bio trener učenicima iz osnovnih škola u Kutjevu, Poljani, Čaglinu, Trenkovu te požeških D. Cesarić i Katoličke osnovne škole, istaknuo je da su djeca bila jako zainteresirana za ovaj projekt. – Ostali smo začuđeni kako upijaju ono što smo ih tri – četiri mjeseca obučavali, a što su oni ovdje na Sovskom jezeru prepoznavali u prirodi. Osobito su me dojmila četiri učenika iz Katoličke osnovne škole koji su bili treći razred dok su svi ostali bili šesti razred, a koji su toliko interesa pokazali te su

prave uzdanice za budućnost – kazao je Zelić.

– Program Mladi čuvari prirode projekt je Javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjem Požeško-slavonske županije koji je imao za cilj osposobljavanje i potvrđivanje prve generacije mladih čuvara prirode. Svrha projekta za koji smo novac dobili od Adris zaklade je razvijanje ispravne orijentacije školske djece prema prirodi i prirodnim vrijednostima te njihovo pridobivanje za aktivnu brigu i uključivanje u programe zaštite prirode i okoliša na županijskoj razini. Želimo nastaviti ovaj projekt kojeg smo ponovno poslali na natječaj za dobivanje sredstava – kazao je Tomislav Crnjac, ravnatelj JU za upravljanje zaštićenim područjem Požeško – slavonske županije.

...ŽUPANIJU

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

UČENIKE TREĆIH RAZREDA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE PRIMIO ŽUPAN ALADROVIĆ

Učenici trećih razreda u okviru godišnjeg plana i programa iz predmeta priroda i društvo uče o svom zavičaju i županiji u kojoj žive. Kako se najbolje uči kroz živu riječ i primjere, učiteljice Zrinka Bešlić i Ivona Šimunović povele su svoje učenike u zgradu Županije gdje ih je primio domaćin, župan Požeško-slavonske županije Marijan Aladrović.

Župan Aladrović tom je prigodom priredio malu sjednicu te je primio naše učenike u Županijskoj vijećnici. Radoznali učenici su postavljali razna pitanja Županu od toga kako je postao župan, kakav je kad ga naljute, a Župana je posebno zaintrigiralo pitanje kako obavještava predsjednika kakvo je stanje u Županiji. Župan Aladrović istaknuo je kako Županija pridonosi razvoju školstva i promicanju kulturnih aktivnosti. Pitao je učenike koliko je stara Požeško-slavonska županija te kako to da su se odlučili posjetiti župana, na što su učenici odgovorili da je Županija stara preko 800 godina (802 godine), a da su se odlučili na posjet županu jer su u školi učili o Požeško-slavonskoj županiji te su htjeli na jedan dan vidjeti kako je to biti župan.

– Bilo je zanimljivo posjetiti našega župana i jako mi se svidjelo to što sam čuo i vidio u zgradi Županije. Čini mi se da je lijepo biti župan pa bih i sam jednoga dana volio to biti i raditi – ističe Domagoj Pojer svoje impresije nakon posjeta Županiji.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

...ZAVOD

ZA ZNANSTVENI I UMJETNIČKI RAD

Učenici 2. b razreda Katoličke osnovne škole u Požegi pod vodstvom svoje učiteljice Martine Čerti posjetili su Zavod za znanstveni i umjetnički rad u sklopu manifestacije Dani otvorenih vrata Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

U sklopu manifestacije Dani otvorenih vrata Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti Zavod za znanstveni i umjetnički rad u Požegi otvorio svoja vrata posjetiteljima. Tijekom dana održana je kreativna radionica na kojoj su sudjelovali učenici 2. B. razreda na temu »Rudinske glave«.

Učenici su slikali pastelnim bojama rudinske glave te su na koncu izložili svoje radove, a nakon radionice su uživali u gostoprimstvu domaćina.

– Domaćini su nas prekrasno primili pa je bilo zadovoljstvo sudjelovati u ovoj manifestaciji posebno jer smo izrađivali rudinske glave koje su jedan od glavnih arheoloških nalaza našega kraja – navodi učiteljica Martina.

»MAKETA GRADA POŽEGE«

PIŠE: MARTA KLARIĆ

Učenci traćih razreda naše škole radili su na projektu pod nazivom »Maketa grada Požege« sa svojim učiteljicama Zrinkom Bešlić i Ivonom Šimunović na temelju izgrađenog plana mjesta.

Tako su izradili svoju školu, požešku Katedralu, ali i ulice u kojima žive i svoje kuće u njima. Kako bi sve bilo precizno i po pravilima struke odrađeno pobrinula se Nera Vuković, studentica arhitekture, sestra naše učiteljice Martine, koja je sudjelovala u izradi ovog projekta pomažući učenicima i dajući im konstruktivne savjete.

– Izrađivati makete nije lako, potrebno je mnogo vremena i truda. Prije početka bitno je detaljno proučiti plan grada te nakon toga precizno izračunati i odrediti mjesto na kojem će se pojedina zgrada nalaziti na maketi. Bez obzira na težinu, na ovaj smo se projekt odlučili kako bi se djeca naučila što bolje orijentirati u prostoru, te kako bi na jedan zanimljiv i nov način upoznala svoje mjesto – ističe učiteljica Zrinka.

POSJET ZAVODU ZA PROSTORNO UREĐENJE

U okviru Godišnjeg plana i programa učenici trećih razreda Katoličke osnovne škole u Požegi, iz predmeta priroda i društvo uče o svom zavičaju i županiji u kojoj žive. Kako se najbolje uči kroz živu riječ i primjere, učiteljica Ivona Šimunović povela je svoj 3. b razred u Zavod za prostorno uređenje Požeško-slavonske županije.

U Zavodu za prostorno uređenje dočekao ih je gospodin Mladenko Soldo, ravnatelj Zavoda. Na primjerima maketa i reljefnih karata gospodin Soldo pojasnio je učenicima kako se izrađuju planovi, makete i karate te im objasnio kako se planira prostorno uređenje nekog mjesta. Učenci su imali priliku upoznati se s djelokrugom koji je u ovlasti zavoda te su vidjeli koje sve poslove mogu obavljati ako jednoga dana postanu arhitekti, inženjeri građevine ili drvne industrije.

– Kako bi se učenici što bolje pripremili za projekt „Maketa grada Požege“, posjetili smo Zavod za prostorno uređenje. Smatram da su upravo ondje saznali neke detalje koji će im biti od velike važnosti prilikom izrađivanja makete – navodi učiteljica Ivona.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

BOŽIĆ U DOMU UMIROVLJENIKA

UČENICI POHODILI SVOJE STARE PRIJATELJE

Biskup Antun Škvorčević već tradicionalno posjetio je prije Božića Dom za starije i nemoćne osobe u Požegi te je 19. prosinca sa župnikom Ivicom Žuljevićem, tajnikom Josipom Homjakom i đakonom Mariom Večerićem, djecom i učiteljicama iz Katoličke osnovne škole u Požegi te korisnicima i djelatnicima Doma na čelu s ravnateljicom Irenom Čavec slavio svetu misu.

Na početku biskup je pozdravio nazočne, istaknuvši važnost međusobnih susreta po kojima jedni druge darujemo i obogaćujemo svojom prisutnošću, osmjehom, toplinom i pažnjom. Spomenuo je kako nam se u svetoj misi pridružuje sam Isus Krist, rođen u siromaštvu betlehemske štalice, osuđen i razapet na križ koji je pobijedio smrt

da bi nas i u ovom slavlju obdario svojom ljubavlju. Pozvao je prisutne da mole kako bi bili duhovno snažniji u svojim poteškoćama i ovog Božića bili ispunjeni radošću.

U homiliji biskup je na temelju svetih čitanja predstavio kako Bog izabire ljudsku nemoć, oličenu u nerotkinjama, da bi pokazao svoju moć i ostvario svoj naum, koji ima vrhunac u rođenju i spasenijskom djelu Isusovu. U dijalogu s nazočnom školskom djecom biskup je posvijestio kako su kao pojedinci slabi, a jači sa svojim očevima i majkama, učiteljima i prijateljima. Obratio se korisnicima Doma i rekao: „Čovjek je po naravi slabo biće. Kad se udruži s drugima, onda je jači, a kada omogućiti Isusu Kristu da uđe u njegov život, onda je najja-

či. Tako i vi, iako stari i počesto nemoćni, uz pomoć djelatnika Doma ste snažniji, ali kad se oslonite na Isusa Krista i snagu njegova križa postajete najjači!“ Pozvao ih da ne dopuste da on nestane iz njihovih života jer će tada ostati sami u svojoj starosti i nemoći.

Na kraju misnoga slavlja u ime uprave Doma i njegovih korisnika riječi zahvale i božićnu čestitku biskupu uputila je gospođa Agneza Podobnik i ravnateljica Doma Irena Čavec. Biskup je uzvratilo zahvalom vodstvu i djelatnicima Doma za njihovo služenje starim i bolesnim osobama, korisnicima Doma za molitvu i žrtvu, te djeci Katoličke osnovne škole na čelu s ravnateljicom i učiteljicama za radost koju su unijeli u ovo slavlje svojim pjevanjem pod svetom misom te je svima čestitao Božić.

Nakon svete mise učenici Katoličke osnovne škole izveli su lutkarski božićni prikaz i otpjevali božićnu pjesmu, čestitali Božić te svima nazočnima uručili mali dar. (J. H.)

»DJEČJI OSMIJEH KAO LIJEK«

HRT NAS IZABRAO MEĐU TRI NAJBOLJA PROJEKTA

Još smo u prošlom broju Emanuela pisali o našim radionicama i suradnji s Domom za starije i nemoćne u Požegi. Iz te suradnje proistekao je projekt „Dječji osmijeh kao lijek“ koji je popratila i Hrvatska radio televizija. Upravo je taj projekt Katoličke osnovne škole u Požegi izabran među tri najbolja u konkurenciji projekta Hrvatske radiotelevizije „Kroz život zajedno“. O čemu se radi?

Projekt „Dječji osmijeh kao lijek“ nastao je kao plod niza radionica učenika Katoličke osnovne škole i Doma umirovljenika u Požegi. Radionice koje su se odvijale još 14. lipnja prošle godine, a na kojima su sudjelovali učenici tada prvih i drugih razreda predvođeni učiteljicama iz produženog boravka Barbarom Šipura, Marinom Dimovski i Ivanom Žutić te ravnateljem Ivicom Žuljevićem, snimile su kamere Hrvatske radio televizije. Radionicama su učenici odlučili

razveseliti osobe treće životne dobi koje su često usamljene. Zajedno su sudjelovali u različitim kreativnim radionicama, crtalo se, heklalo, oslikavalo staklo te se ukrašavala keramika salvetnom tj. decoupage (dekupaž) tehnikom. Prilog o projektu kao primjer dobre prakse prikazala je Hrvatska radio televizija u emisiji Treća dob.

– Sudjelovanjem na zajedničkim radionicama naša djeca žele starijim osobama učiniti život radosnijim i smislenijim. Oni u Dom dolaze i kada imaju neke prigodne svečanosti. Kako Crkva uvijek gaji posebnu osjećajnost prema osobama treće životne dobi, tu osjećajnost u evanđeoskom duhu želimo prenijeti i na najmlađe. Želimo im pokazati da su starije osobe jednako važne, da ljubav i dobrota prema njima oplemenjuje i njih same – kazao je ravnatelj Žuljević u prilogu za HRT.

NA SLAVJU 15. OBLJETNICE USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE

U požeškoj katedrali 27. rujna biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je središnje misno slavlje u prigodi 15. obljetnice uspostave Požeške biskupije, njegova ređenja za prvog požeškog biskupa i obljetnice posvete katedrale. Euharistijskom slavlju uz brojne vjernike nazočili su i učenici, njihovi roditelji i djelatnici naše škole.

Na početku slavlja prelat Josip Devčić čestitao je biskupu obljetnicu u ime svećenika i vjernika. Nakon toga su učenici naše škole u pratnji svojih učiteljica uputili svoje čestitke i darivali svoga osnivača. Biskup je zahvalio na čestitkama te je svima čestitao 15. obljetnicu naše biskupije.

U propovijedi je protumačio navještenu Božju riječ, na kraju slavlja izvijestio nazočne da je papa Benedikt XVI. odlikovao četvoricu svećenika: Josipa Devčića, prepošt Stolnog kaptola u Požegi i stražemanskog župnika, Vjekoslava Marića, katedralnog arhiđakona i umirovljenog župnika Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, župnika u Starom Petrovom Selu i dekana Novokapelačkog dekanata Antuna Prpića te Matiju Jurakovića, kanonik Stolnog kaptola u Požegi, zapadno-slavonskog arhiđakona i pakračkog župnika. Katedralni župnik Ivica Žuljević predstavio je zatim četiri zaslužne osobe kojima je Požeška

biskupija o petnaestoj obljetnici svoje uspostave dodijelila Srebrnu medalju s Poveljom zahvalnosti: prof. Miroslavu Dulčić, akademika Šimu Vulasa, akademika Zlatka Keseru te prof. Josipa Poljana. Svi oni značajno su pridonijeli promicanju susreta između vjere i kulture, Crkve i umjetnosti. Po završetku misnog slavlja uslijedio je svečani koncert o 15. obljetnici biskupije te u čast odlikovanima. (D.M.Marić)

GODINA VJERE

U predvečerje blagdana sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške katedrale i grada Požege, 14. listopada 2012. godine, svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević, otvorena je Godina vjere u Požeškoj biskupiji. Uz biskupa Antuna koncelebrirali su nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki msgr. dr. Marin Srakić, biskup srijemski msgr. Đuro Gašparović i biskup bjelovarsko-krizevački msgr. dr. Vjekoslav Huzjak.

Svečanom procesijom iz katedrale sv. Terezije u dvorište Doma pape Ivana Pavla II. počela je misa na otvorenom na kojoj su se okupili svi svećenici Požeške biskupije sa članovima župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća, sestre redovnice, bogoslovi, vjeroučitelji i brojni drugi vjernici iz svih krajeva biskupije osobito iz Požeškog arhiđakonata. Na ovom su misnom slavlju bili prisutni i učenici Katoličke osnovne škole u Požegi uz svoje roditelje.

DJELATNICI KATOLIČKIH ŠKOLA NA DUHOVNOJ OBNOVI

Odgojno-obrazovni centar Požeške biskupije organizirao je duhovnu obnovu za sve djelatnike katoličkih škola na temu "Profesor/učitelj kao primjer i živi svjedok vjere u Kristu" povodom početka nove školske godine. Duhovna obnova održana je 23. kolovoza u Domu sv. Augustina u Velikoj cjelodnevnom programom.

Sve je okupljene na početku pozdravio upravitelj Odgajno-obrazovnog centra i ravnatelj Katoličke osnovne škole vlač. Ivica Žuljević, nakon čega je nekoliko pozdravnih riječi uputio i naš biskup msgr. dr. Antun Škvorčević s kojim je u društvu bio i biskup iz Gradišća msgr. dr. Egidije Živković.

Nakon pozdrava, blagoslova i molitve uslijedilo je prvo predavanje, a predavač je bio don Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije.

Don Marinko u ovom predavanju iznosi temelj odnosa čovjeka i Boga, a to je zajedništvo. Ovu tezu predavač potvrđuje biblijskim optimizmom vidljivim u Psalmu 8: *Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po*

svoj zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ!...Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti – pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš? Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.

Čovjek je stvoren za sedmi dan koji je eshatološka stvarnost što znači da se on nije dogodio. Mi smo u procesu stvaranja, a sedmi dan označava eshaton – buduću stvarnost ili kako molimo u Vjerovanju, život budućega vijeka. Sedmi je dan Dan Uskrnuća – dan kada ćemo biti zajedno s Bogom.

Nakon predavanja uslijedila je kraća diskusija, a nakon ručka i odmora nastavio je don Marinko s drugim predavanjem. Tema ovog predavanja bila je vjera kao čovjekov odgovor na Božju ponudu zajedništva. Don Marinko ističe kako je čovjekov odgovor na Božju stvaralačku ljubav mora, također, biti ljubav, a istinska ljubav događa se u bezgraničnom povjerenju. - Vjera je čin cijeloga čovjeka, ona je susret s osobom Isusa Krista, prihvaćanje njegova

prijateljstva i ljubavi. Ona je zato izlaženje iz samoga sebe, iskorak iz svoje ograničene sigurnosti u nesigurnost oslanjanja na drugoga. Vjera je odnos koji treba učiti, u kojem treba rasti i razvijati se. Isus Krist je učitelj, On je uzor koji treba gledati i nasljedovati. Njegova nesebična ljubav, Njegovo milosrđe, Njegova spremnost za trpljenje moraju postati mjerilima naših vlastitih postupaka – naglašava don Marinko.

Nakon drugog predavanja uslijedilo je pokorničko bogoslužje i ispovijed, a prije večere služeno je i misno slavlje.

ŽIVOTOM I DJELOM BUDIMO ŠTO SLIČNIJI SVETOJ TEREZIJI BLAGDAN SVETE TEREZIJE AVILSKE

Prigodom blagdana svete Terezije Avilske zaštitnice požeške katedrale i grada Požege, kao i Katoličke klasične gimnazije u Požezi, 15. listopada 2012., i ovaj su put učenici svih razreda naše škole bili prisutni na svečanom euharistijskom slavlju. Proslava je počela procesijom od crkve sv. Lovre do požeške katedrale. U procesiji su sudjelovali učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije u Požezi, predstavnici vojske, policije, vjerni puk i svećenstvo. Euharistijsko slavlje u koncelecijaciji s biskupom domaćinom msgr.

Antunom Škvorčevićem i predsjednikom HBK đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolom msgr. Marinom Srakićem, predvodio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj msgr. Alessandro D'Errico. U koncelecijaciji su uz biskupe bili i generalni tajnik HBK msgr. Enco Rodinis, te brojni svećenici predvođeni Stolnim kaptolom.

Na početku euharistijskog slavlja msgr. Antun Škvorčević pozdravio je sve prisutne i posebno zahvalio msgr. D'Erricu i msgr. Srakiću što su se odazvali pozivu i tako uveličali slavlje sv. Terezije Avilske.

U homiliji je msgr. Srakić govorio o životu i djelu sv. Terezije Avilske te objasnio kako je ona djelovala po Duhu Svetom. Također je pozvao sve prisutne, a posebno djecu da i ona djeluju po Duhu Svetom te da životom i djelovanjem budu što sličniji sv. Tereziji.

Po završetku euharistijskog slavlja apostolski nuncij msgr. Alessandro D'Errico zahvalio je biskupu Antunu na pozivu i srdačnom gostoprimstvu te poručio vjernicima da mu je bilo lijepo biti dijelom požeške mjesne Crkve.

DUHOVNA OBNOVA

POTREBAN JE ODGOJ GLAVE I SRCA

PIŠE: MARTA KLARIĆ

Odgojno-obrazovni centar Požeške biskupije u suradnji s Forumom katoličkih prosvjetnih djelatnika u Godini vjere organizirao je duhovni susret s mostarskim biskupom dr. Ratkom Perićem. Susret s ovim karizmatičnim biskupom započeo je u večernjim satima 25. listopada u multimedijalnoj dvorani Odgojno-obrazovnog centra u Požezi.

Msgr. dr. Ratko Perić došao je na susret u pratnji svoga domaćina msgr. dr. Antuna Škvorčevića i kancelara Gorana Lukića, a goste su u Centru dočekali ravnatelj

Katoličke osnovne škole i upravitelj Centra vlč. Ivica Žuljević i ravnatelj Katoličke klasične gimnazije vlč. Robert Mokri.

Vlč. Ivica Žuljević pozdravio je na početku susreta sve prisutne pa je riječ predao biskupu Periću. Biskup Perić govorio je o roditeljstvu kao pravu i dužnosti odgoja vlastitog djeteta, biskup je govorio i o čovjeku kao jedinom od živih bića koje se odgaja. - Potreban je odgoj glave i srca. Bog želi da čovjek zaključuje, rasuđuje i spoznaje, a to nas se uči u školi. No puno je važniji

odgoj srca gdje se čovjek obogaćuje krepostima i poštenjem, a tome nas uče roditelji, – ističe biskup Perić. Nadalje je govorio o slobodi koja je stanje u kojem čovjek odlučuje i najveće je ljudsko dostojanstvo prema kojem se čovjek razlikuje od drugih. Na koncu biskup Perić zaključuje i naglašava bit kršćanstva - I kad je sve propalo, ništa nije propalo jer se uvijek možemo vratiti Ocu koji će nas dočekati raširenih ruku.

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

IZRAĐIVALI DRVENE ČESTITKE

Učenci 1.b razreda pod vodstvom svoje učiteljice Ivane Čuljak odlučili su izrađivati malo drugačije čestitke. Radionicu izrade drvenih božićnih čestitki održali su u petak, 14. prosinca. Pridružila im se Mihaela Kosac, mama naše učenice Laure, koja je svojim znanjem, vještinama i umjetničkom darom pomogla da radionica uspije. Kao podloga za čestitke korištena je tanko narezana vrba na koju su se pomoću pištolja za paljenje ispisivale razne božićne poruke i čestitke. Na koncu su čestitke ukrašene različitim božićnim ukrasima poput zvjezdica, glitera i borovih grančica.

PIŠE: MARTA KLARIĆ

IZRADA UKRASNIH KUTIJA

Učenci trećeg a razreda pod vodstvom svoje učiteljice Zrinke Bešlić, izrađivali su, prigodom božićnih blagdana, ukrasne kutije namijenjene za poklone kojima ćemo ovih blagdana obradovati svoje najmilije.

Učenci su u izradi ukrasnih kutija koristili prirodne materijale, a kutije su ukrašavali pomoću tzv. salvetne tehnike. Materijale za izradu ukrasnih kutija pribavili su učiteljica, učenici i njihovi roditelji. Svrha ove radionice je humanitarna akcija kojom će i ove godine učenici Katoličke osnovne škole u Požegi u ovo božićno vrijeme usrećiti neke od potrebitih iz naše Biskupije.

DIGITALNE ČESTITKE

Prigodom božićnih i novogodišnjih blagdana učenici Katoličke osnovne škole koji pohađaju informatiku, imali su neobičan zadatak. Naime, kako uče uređivati slike u računalnom programu WordPad-u, učitelj Dalibor im je zadao da izrađuju čestitke. Učenci su pokazali maštovitost i izradili brojne zanimljive čestitke koje su nakon toga slali jedni drugima pomoću elektroničke pošte.

– Ove su čestitke jako dobre jer mogu stići u sekundi do primatelja pa makar on bio i na drugom kraju svijeta – kaže Filip Križanac, učenik trećeg razreda.

PRIGODNE ŠALICE I BOŽIĆNI UKRASI OD ŽARULJA

Osim gore navedenih radionica u našoj su se školi oslikavale i šalice. Tako su se prigodni motivi i želje mogli vidjeti na šalicama raznih oblika, koje su osim oslikavanjem, bile ukrašavane i tehnikom kaširanja papira. Ovaj način ukrašavanja šalica, učenicima je pokazala baka naše učenice Marte Klarić.

Osim šalica, ukrašavale su se i električne žarulje koje su dobile sasvim novo ruho i postale ukrasi za božićna drvca.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

OBILJEŽAVANJE HRVATSKOG OLIMPIJSKOG DANA

OBUKLI BIJELE MAJICE I VISOKO PODIGLI RUKE

Učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije u Požezi koji nastavu pohađaju u istoj zgradi, upriličili su druženje ispred požeške katedrale sv. Terezije Avilske prigodom Hrvatskog olimpijskog dana i 21. obljetnice osnutka Hrvatskog olimpijskog odbora, odjeveni u bijele majice.

Mario Raguž, prof. tjelesne i zdravstvene kulture, objasnio je tom prigodom učenicima važnost bavljenja sportom za zdravlje, njegovo očuvanje i poboljšanje.

– Ovim danom želimo potaknuti sve da se bave sportom, rekreativno ili profesionalno. Osobito je sport važan za srednjoškolsku

dob kao prevencija raznim ovisnostima, od alkohola, cigareta do droge – upozorio je prof. Raguž koji je koji je upitao učenike sjećaju li se od prošle godine simbolike bijelih majica, te je objasnio prvašima, malim i velikim, da su svi obukli bijele majice kao simbol mira, prijateljstva i fair playa.

DJEČJI TJEDAN

PIŠE: HELENA KESIĆ

HRABRO SE SUPROTSTAVILI JAČEM PROTIVNIKU

Povodom Dječjeg tjedna, akcije Grada Požege, Požeški sportski savez organizirao je 3. listopada, u športskoj dvorani Grabrik utakmicu maloga nogometa za dječake petih i šestih razreda. Iako su naši učenici tek u četvrtom razredu, odvažno su se odlučili suprotstaviti svojim starijim kolegama iz Osnovne škole Dobriše Cesarića.

Prof. Mario Raguž odabrao je najbolje od najboljih, dogovorio taktiku i hrabro se suprotstavio protivniku. Naši mladi igrači podlegli su, nažalost, pritisku u prvom poluvremenu te što zbog neiskustva, a što zbog slabije tjelesne građe, primili brzo tri pogotka. Na polu-

vremenu je trener Raguž uspio konsolidirati redove naših učenika te su u drugo poluvrijeme ušli kao potpuno nova momčad i na koncu su ga dobili 1:0.

– Taj je rezultat motivirajući jer naš najmlađi igrač ide tek u drugi razred, a odigrao je zapaženu ulogu u utakmici. Vjerujem da ćemo za dvije ili tri godine biti najbolji u ovoj kategoriji – zaključio je prof. Raguž nakon utakmice.

Unatoč porazu, naši su učenici uzdignute glave napustili teren jer su prikazali dobru partiju kojom su pokazali da ipak nije sve u snazi. Najvažnije je ono što je u srcu.

PONOVNO SE ČUJE SMIJEH IZ DVORIŠTA NAŠE ŠKOLE

Zbog nedostatka prostora, a kako je svake godine sve više razreda, bilo je nužno izvršiti radove na potkrovlju škole, gdje će se osim upravne službe, preseliti i knjižnica te zbornice. Za vrijeme obavljanja radova dvorište škole bilo je puno građevinskog materijala kao i građevinskog otpada pa učenici nisu mogli tamo odrađivati svoje sate tjelesnog, a kako dvoranu dijelimo s požeškom Gimnazijom kao i Katoličkom klasičnom gimnazijom, nastava tjelesnog se većinom održavala po razredima.

No napokon sa završetkom radova, oslobođeno je i dvorište pa se iz njega ponovno svakoga dana mogu čuti udarci lopte, vijače kao i veseli, razigrani dječji glasovi i osmijesi.

– Jako smo sretni što se opet možemo igrati u dvorištu. Osim nogometa i graničara tamo svakodnevno i vježbamo te tako pridonosimo zdravlju našega tijela. Igranje i druženje najljepši su mi dio dana jer tada bar na kratko zaboravim na školske brige – kaže Roko Đurak, učenik četvrtog razreda. (L. Marjanović)

MOZGALICE

1. Mama je kupila pet jabuka za svoje petero djece. Jabuke je donijela u košarici. Nakon što je svakom djetetu dala jednu jabuku, jedna je jabuka još uvijek bila u košarici. Kako je to moguće?
2. Dva brata, Ante i Mate, rođeni su istog dana, u istom mjestu, iste godine i od istih roditelja, ali nisu blizanci. Kako je to moguće?
3. Markova majka ima četvero djece. Prvo dijete se zove Ponedjeljak, drugo je Utorak, treće je Srijeda, a četvrto?
4. Seljak u svinjcu ima tri roze svinje, dvije plave i jednu zelenu svinju. Koliko svinja ti s ponosom može reći da imaju normalnu boju kože?
5. Pilot iz aviona gleda veliko krdo crvenih i narandžastih slonova. Koje krdo slonova se bolje vidi iz aviona?
6. Na kraju jednosmjerne ulice stajao je policajac i naplaćivao kaznu svim vozačima koji su vozili u nedozvoljenom smjeru. Kad je naišao taksist iz nedozvoljenog smjera, policajac ga je pozdravio i nije mu naplatio kaznu. Zašto?

Odgovori na mozgalice: 1. Jednom djetetu je dala jabuku u košarici; 2. Oni su trojke; 3. Četvrto dijete je Marko; 4. Nijedna, jer svinje ne govore!; 5. Nijedno krdo; 6. Taksist je išao pješice!

Jeste li znali...

- ...da se djeca nasmiju oko 400 puta na dan, dok se odrasli u prosjeku smiju samo 15 puta dnevno?
- ...da djeca rastu brže u proljeće, nego u bilo koje drugo godišnje doba?
- ...da su bebe rođene u svibnju, u prosjeku 200 grama teže od beba rođenih u ostalim mjesecima?
- ...da se ljudi rađaju sa 350 kosti u tijelu, ali kad osoba dosegne zrelo doba, ima samo 206 kosti? Razlog tomu je što se neke kosti spajaju i formiraju jednu kost.
- ...da neki Eskimi koriste hladnjake kako bi spriječili potpuno smrzavanje hrane?
- ...da svaka ptica svakoga dana mora pojesti hranu makar polovicu svoje težine kako bi preživjela?
- ...da mačke ne osjećaju sladak okus?
- ...da na planetu Uranu ljeto i zima traju po 21 godinu?
- ...da čovjek u svojim ustima dnevno proizvede 1 litru sline?
- ...da u proteklih 4.000 godina ni jedna životinja nije pripitomljena?

ZAGONETKE

Čudne šare, divne boje,
na krilima mojim stoje.

(leptir)

Po zemlji skače,
po vodi pliva,
a cijele zime dugi
san sniva.

(zabijak)

Kuću gradi u šumici,
u šuplini starog hrasta,
sva je hitra, brza, laka,
na tijelu joj meka dlaka.

(vještica)

Ide brzo, pa još brže,
kad se javlja on - zarže.

(konj)

Sve da na stol neki staneš
i uspiješ se istegnuti,
opet nećeš moći glavu dosegnuti.

Dugokraka, dugovrata,
a plosnate glave,
gleda kao s prvog kata
ima li gdje trave!

(žirafa)

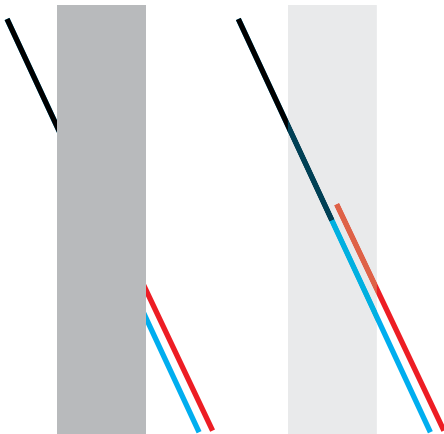
Zujalica, vrijednica,
kuća joj je košnica.

(čela)

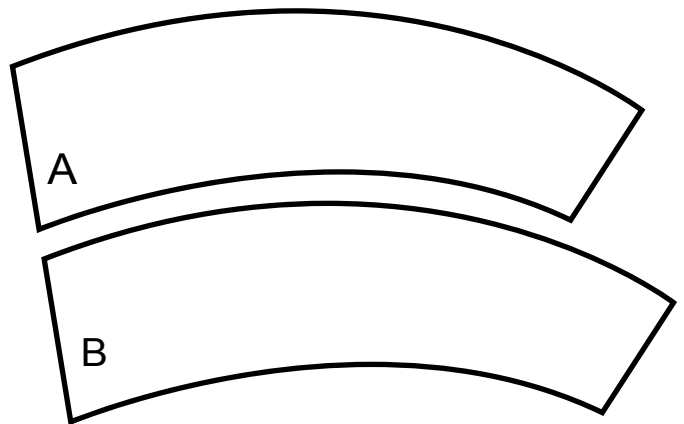
U lepezu širim rep, ponosito šjećem.
Znađem da sam lijep, oholo se krećem.
Kad izgubim pero, ne tugujem za njim;
narast će mi drugo!

(unap)

OPTIČKE ILUZIJE

Pažljivo promotri lijevu sliku i pokušaj pogoditi koja crta je nastavak crne crte. Izgleda kao da je to crvena, ali nije. Pogledaj sliku s desne strane.

Dva lika na slici su potpuno jednaka, iako zbog svog oblika i položaja izgleda kao da je donji lik veći od gornjeg.

NEKOLIKO NAŠIH UČENIKA ZA LJUBIMCE IMAJU PAPIGE

MOGU DOSEĆI INTELIGENCIJU DJETETA OD PET GODINA

Papige su porodica ptica iz reda papigašica. Vrste papiga prema njihovoj veličini dijelimo na velike, srednje i male papige. U male papige ubrajamo tigricice i nimfe. Tigricice su najomiljenije papige za kućne ljubimce. Ove malene i vrlo okretne ptice uz nešto truda i vremena relativno lako se pripitome, a mogu ostati ili postati pitome i u paru, iako to nešto dulje traje. Jako su društvene i ako se svojoj tigrici ne možete posvetiti barem nekoliko sati dnevno, nabavite joj pernatog prijatelja iste vrste kako ne bi bila usamljena. Nimfe su po omiljenosti odmah druge iza tigrice kao kućni ljubimci. Kada se pripitome često su vrlo mazni i traže da ih se puno češka po glavi. Mužjaci su većih glasovnih sposobnosti nego ženke, neki nauče i pokoju riječ, a većinom mogu dobro zviždati razne melodije. U srednje papige spada vrsta mali aleksandar. Mali aleksandar je srednje velika ptica, koju u prirodi možemo naći u zelenoj boji, dok su se u zatočeništvu razvile mnogobrojne mutacije; od žute, bijele, plave, pa preko dvobojnih nijansi do

papige koje potječu iz "novog svijeta", gdje se mogu naći na potezu od južne Amerike pa sve preko Meksika do Kanarskog otočja. Poznato je 30-ak vrsta, od čega je manjina kod nas dostupna na tržištu pernatih ljubimaca. Većina amazona je uglavnom zelene boje, a dodatne boje ovise o vrsti i mogu biti poprilično žive i raznolike. Afričke sive papige dijelimo na dvije podvrste, timneh i kongo žako, pri čemu je kongo nešto veći i kompletno crnog kljuna, dok je timneh nešto sitniji i sa svijetlim dijelom gornjeg kljuna. Kao ljubimci su slični, iako kažu da timneh žakoi nešto prije progovore i nešto su manje osjetljivi na novosti i strane osobe u svojoj okolini od kongo žakoa. Svakako ta vrsta papiga po stručnjacima spada u naj-inteligentnije.

– Moja tigrice zove se Poli. Imam je dvije godine. Ona je plava. Puštamo je. Nekad napravimo kokice i damo njoj malo u zdjelici. Ona vidi veliku zdjelu i uleti u nju. Sleti nam na glavu i igra sa kosom. Kad joj damo prst ona skoči na njega i penje se po ruci. Voli letjeti i penjati se. Po cijele dane pjeva. Malo ključne, ali ne boli. Jako je dobra. Popne se na svoju ljuljačku i njiše. Na njoj i spava. Kad mi jedemo i ona jede. Jako volim svoju papigu – objašnjava učenica četvrtog razreda Marta Klarić.

Papigu također ima i učenik Matej Mišić. – Moja je papiga iz porodice tigrice i zove se Koko. On se najviše voli igrati, pjevati i gledati se u ogledalo. Voli i puno jesti. O Koku se najviše brine moja sestra, a ja se baš ne volim igrati s njim. Kada uhvatim

vremena, volim mu pričati jer mi se čini da me razumije, iako ne zna progovoriti niti jedne riječi – kaže Matej.

– Nekada sam imao osam tigrice, ali su one uginule zbog zime. Sada još imam samo dvije. Moje tigricice nemaju neka posebna imena jer sam ih imao puno – navodi Fran Mjertan i kaže još da se njegove tigricice vole jako puno igrati, jesti, a najviše pjevati. – Ja volim jako puno zezati svoje papige tako da im lupam po kavezu, a onda se one ljute – zaključuje Fran.

Osim Mateja, Marte i Frana, papigu ima i Luka Marjanović iz četvrtog b razreda, ali njegova je papiga drugačija jer je iz druge porodice. – Moja papige se zove Roki i ona je iz porodice nimfa. Voli najviše ba-

ćak ljubičaste boje. Veličina im je otprilike 40-tak centimetara, od čega gotovo polovinu odlazi na njihov izrazito dug rep, koji je jedna od najprepoznatljivijih karakteristika ove vrste. U velike papige ubrajamo dvije vrste amazone i žako (afrička siva papiga). Amazone su privržene i vrlo socijalne

cati po kući sjemenke maka. Također voli glasno pjevati pa namjerno probudi bratovog hrčka. Kad joj se približim kavezu, voli me ugristi i dići svoju irokezu. Ja pokušavam Rokija pripitomiti, ali mi to baš i ne ide za rukom, a osim toga mu sviram i gitaru – ističe Luka.

ŠTO KAŽU STRUČNJACI?**Prehrana papiga**

Sve ono što papige smiju jesti dijeli se u tri skupine: voće, povrće i začinsko bilje. Voće, povrće i bilje mora biti svježije (ako nije drugačije navedeno), dobro oprano, ne špricano (ako niste sigurni, radije ogulite), posušeno i ne smije biti u kavezu (hrana) dulje od nekoliko sati (ako je jako vruće, ne dulje od 3 sata).

NA SATU INFORMATIKE

PIŠE I CRTA: LEA PARAC

